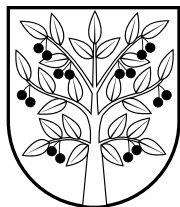

Towarzystwo Społeczno-Kulturalne RAZEM

Przewodnik po _____ Gminie Wiśniew

Publikacja przygotowana i wydana w ramach realizacji zadania publicznego gminy Wiśniew w zakresie kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego pn. „Przewodnik Gminy Wiśniew”, zleconego Towarzystwu Społeczno-Kulturalnemu RAZEM z siedzibą w Wiśniewie.

Fotografie pochodzą ze zbiorów Urzędu Gminy, Gminnego Ośrodka Kultury, a także z publikacji: „Gmina Wiśniew Fotograficznie, Poetycko....”, wydanej przez Towarzystwo Społeczno-Kulturalne RAZEM oraz ze zbiorów prywatnych.

Zarys historii Wiśniewa pochodzi z publikacji: „Wiśniew miejscowość – gmina 1418-2013” pod redakcją dr. Wiesława Charczuka

Wydawca:

Towarzystwo Społeczno-Kulturalne RAZEM, Gmina Wiśniew

Druk i oprawa:

PPHU FOLDRUK Marian Borkowski

ul. Starzyńskiego 10

08-102 Siedlce

tel. 25 644 18 00, 25 798 99 35

fax 25 632 72 54

e-mail: biuro@foldruk.media.pl

www.foldruk.media.pl

Wydanie pierwsze, 2020 r.

© Copyright by – Towarzystwo Społeczno-Kulturalne RAZEM,
Wiśniew 2020 r.

ISBN 978-83-938090-4-2

Spis treści

005	Wstęp	065	Daćbogi
006	Wiadomości ogólne	067	Gostchorz
010	Historia	067	Helenów
015	Czołg T-34	070	Kaczory
016	Kościół Parafialny	071	Lipniak
018	Ścieżka Ośmiu Błogosławieństw	073	Łupiny
020	Księga Papieska	075	Mościbrody
022	Order Krzyża Grunwaldu	080	Mościbrody Kol.
023	Poległym za wolność Polski	080	Mroczyki
024	GOK w Wiśniewie	082	Myrcha
026	Gminna Biblioteka Publiczna w Wiśniewie	084	Nowe Okniny
028	Wykaz publikacji	085	Okniny-Podzdrój
029	Artyści i pasjonaci Zbigniew Myrcha, Prof. dr hab. Jan Pacheca, Ks. Lucjan Pawlik, Dr hab. Bogusław Gierlach, Beata Izdebska	085	Pluty
036	Kapela i Zespół Ludowy Wiśniewiaczy	086	Radomyśl
038	Zespół Pieśni i Tańca Wiśniewiaczy	093	Stare Okniny
041	Zespół Wokalny Radość	094	Stok Wiśniewski
042	Czerwony szlak rowerowy	099	Śmiary
043	Geocaching	102	Tworki
048	Gmina Wiśniew w sieci turystyczno-rekreacyjnej	104	Wiśniew
056	Borki-Kosiorki	109	Wiśniew-Kolonia
059	Borki Paduchy	111	Wólka Wiśniewska
064	Borki-Soldy	113	Wólka Wołyńska
064	Borki-Ciosny	115	Zabłocie
		116	Mapa Wiśniew
		118	Szlaki Turystyczne
		119	Koła Gospodyń Wiejskich
		120	Jednostki OSP
		122	Stale imprezy
		129	Informacje praktyczne

Wstęp

Szanowni Państwo,

Trzymacie w ręku „Przewodnik po Gminie Wiśniew” – publikację przygotowaną i wydaną w ramach realizacji zadania publicznego gminy Wiśniew w zakresie kultury, sztuki, ochrony dóbr kultury i dziedzictwa narodowego.

Gmina Wiśniew, to „kraina” położona we wschodniej części województwa mazowieckiego w powiecie siedleckim. Leży przy trasie Siedlce – Łuków – Lublin. Zajmuje obszar 126 km² i jest gminą typowo rolniczą. Zamieszkuje ją prawie 6.000 mieszkańców w 27 sołectwach.

Nasza gmina to miejsce przyjazne, schludne, czyste i bezpieczne; z rozwijającą się bazą noclegową, z miejscami ciekawymi historycznie, dworami, kapliczkami, wyjątkowymi walorami przyrodniczymi i czystym powietrzem.

W tym przewodniku znajdziecie Państwo wiele cennych informacji na temat gminy, jej historii, ciekawych miejsc i możliwości spędzenia wolnego czasu; pasjonatów, artystów i mieszkańców, którzy każdego dnia przyczyniają się do tego, aby gmina Wiśniew była przyjaznym miejscem nie tylko dla jej mieszkańców, ale także dla odwiedzających nasze malownicze tereny.

Gratuluje pomysłu Towarzystwu Społeczno-Kulturalnemu RAZEM oraz Gminnemu Ośrodkowi Kultury - inicjatorom powstania tej publikacji. Czytelnikom życzę, aby przewodnik skutecznie zachęcił do odwiedzin gminy Wiśniew, był załączkiem do rozsmakowania się w tych pięknych, malowniczych klimatach i do głębszego poznania historii naszej Małej Ojczyzny.

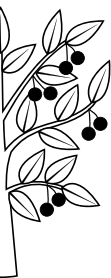
Serdecznie zapraszam
Krzysztof Kryszczuk
Wójt Gminy Wiśniew

Wiadomości ogólne

Gmina Wiśniew położona jest we wschodniej części województwa mazowieckiego, w powiecie siedleckim. Leży przy drodze krajowej nr 63, na trasie Siedlce – Łuków – Lublin. Jest gminą typowo rolniczą. Zajmuje powierzchnię 126 km². Zamieszkuje ją niespełna 6.000 mieszkańców w 27 sołectwach. Graniczy z gminami: Domanice, Siedlce, Skórzec, Zbuczyn i Łuków (województwo lubelskie).

Na terenie gminy znajduje się oczyszczalnia ścieków, wodociąg, gaz ziemny oraz sieć telefoniczna. Dogodne położenie, walory przyrodnicze, brak uciążliwego przemysłu i czyste środowisko stwarzają dogodne warunki do inwestowania, a także do wypoczynku i turystyki. Gmina położona jest w obrębie wysoczyzny polodowcowej na pograniczu dwóch mezoregionów Wysoczyzny Siedleckiej i Równiny Łukowskiej. Rzeźba terenu jest słabo zróżnicowana. Dominują powierzchnie płaskie i lekko faliste. Równinny krajobraz urozmaicany jest licznym występowaniem wzgórz moreny czołowej, wydym, ozów i kemów. Duże powierzchnie zajmują formy dolinne. Licznie występują niewielkie, lokalne obniżenia terenu. Dominującym typem krajobrazu w gminie jest krajobraz rolniczy. Cechą charakterystyczną jest duże rozdrobienie pól oraz duża ilość zadrzewień, pojedynczych drzew lub kęp „siedzących” na miedzach, drogach dojazdowych do łąk i pól. Sprzyja to występowaniu wielu gatunków roślin i zwierząt. Pod tym względem, krajobraz gminy wyróżnia się znaczną różnorodnością świata roślin i zwierząt w porównaniu z wieloma innymi gminami.

Na terenie gminy występuje duży kompleks leśny (uroczysko Stok Wiśniewski). Las ten posiada nieregularny kształt, bardzo rozbudowaną linię brzegową i liczne wewnętrzne polany. W granicę gminy wchodzi duży kompleks leśny Kryńszczak. Szczególne znaczenie przyrodnicze mają doliny rzeczne. Jest nią *Dolina Muchawki* jak również kompleks stawów rybnych w Mościbrodach, gdzie występuje duża ilość ptaków wodnych. Na terenie gminy znajduje się Łukowski oraz Siedlecko-Węgrowski Obszar Chronionego Krajobrazu. W Siedlecko-Węgrowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu znajduje się wspomniany kompleks leśny – uroczysko Stok Wiśniewski, stawy rybne w Mościbrodach oraz fragmenty doliny Muchawki i Myrchy.

Do najciekawszych obiektów zabytkowych znajdujących się na terenie gminy można zaliczyć: zespół dworsko-parkowy w Mościbrodach, zespół dworsko-parkowy w Jastrzębiach Kątach oraz zespół sakralny parafii p.w. Św. Andrzeja z Awelinu w Radomyśli.

007

Polka Wiśniewska

/wstęp/

A teraz poleczka

podlaska od ucha

jak się bawią Wiśniewiaczy *(bis)*

niech świat cały słucha.

1. Pod Siedlcami w Wiśniewie, w Wiśniewie, w Wiśniewie
Siedział Ptaszek na drzewie, na drzewie, hej!
A Marysia nań chucha, nań chucha, nań chucha
czemu ptaszek nie grucha, hej, hej, hej, hej, hej, hej! *(bis)*
2. Idzie Jasio od kosy, od kosy, od kosy
I podkręca se wąsy, se wąsy, hej!
Jak go Maryś ujrzała, ujrzała, ujrzała
Cztery razy zemdląła, z wielkiej radości *(bis)*
3. Jasio nóżką tup tup tup, tup tup tup, tup tup tup
I do karczmy hop hop hop, hop hop hop hop!
Grajże grajku od ucha, od ucha, od ucha
Niechaj tańczy dziewucha, hej hej hej hej hej! *(bis)*
4. Skaczące Maryś a prędko, a prędko, a prędko
Nie zawadzaj sukienką, sukienką, hej!
Tak mi wisisz u boka, u boka, u boka
Klej torba od obroka, hej hej hej hej hej! *(bis)*
5. Mój Jasieńku, mój miły, mój miły, mój miły
Nie mam ci już siły, już siły, hej!
Cały dzionek wciąż boso, wciąż boso, wciąż boso
Podbierałam za kosę, hej hej hej hej hej! *(bis)*
6. U sołtysa zabawa, zabawa, zabawa
Jest harmider i wrzawa i wrzawa jest!
Pełno owsa i sieczki, i sieczki, i sieczki
To jest taniec Wiśniewski, hej hej hej hej hej! *(bis)*
_ Nasze, nasze, nasze kochane Podlasie!_
7. Dziś w Wiśniewie zabawa, zabawa, zabawa
Jest harmider i wrzawa, i wrzawa jest!
Wszyscy tańczą poleczki, poleczki, poleczki
Bo to taniec Wiśniewski, hej hej hej hej hej! *(bis)*

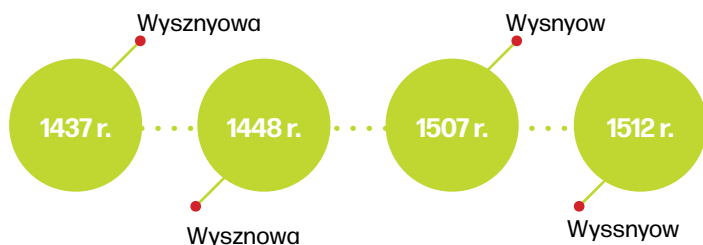
Skąd pochodzi nazwa naszej gminy?

Najprawdopodobniej pochodzi ona od wiśni – drzewa do dzisiaj chętnie sadzonego przez mieszkańców. Wg. Bogusława Gierlacha pierwotna nazwa wsi być może wywodzi się od nazwiska, czy imienia zasadźcy i pierwszego sołtysa, który nazywał się Wisza, może Wiszna.

Nazwa naszej miejscowości z biegiem lat uległa zmianom, co prawda niewielkim.

Pierwotnie wieś miała nazwę: **Wiśniów**

010

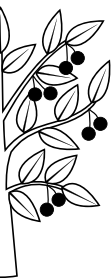

historia

Ostatnią funkcjonującą nazwą jest **Wiśniew**.

Pierwsza wzmianka o Wiśniewie miała miejsce w roku 1418. Wiśniew należał wówczas do powiatu łukowskiego. Nie wiemy ile lat wcześniej istniał, może lat kilka, kilkanaście, a może jeszcze wcześniej. Rok 1418 to czas panowania króla Władysława Jagiełły. 9 lipca 1418 roku ukazał się dokument biskupa krakowskiego Wojciecha Jastrzębca, zawierający decyzję o wyznaczeniu granic parafii łukowskiej po wyłączeniu z jej składu nowo erygowanej przez niego parafii Zbuczyn¹.

¹ Publikacja pod redakcją dr. Wiesława Charczuka, Wiśniew miejscowość-gmina 1418-2013, Wiśniew 2013r., s. 7-8

Parafia łukowska należała wówczas do diecezji krakowskiej. W dokumencie tym wymieniono 34 wsie, które pozostały w parafii łukowskiej, m.in. Jastrzębie, Łupiny, Radomyśl, wśród nich nie figuruje Wiśniew, jako że został włączony do parafii w Zbuczynie. W dokumencie wydanym w roku 1435 będącym kopią dokumentu z 1418 r. widnieje Wiśniew należący do Parafii Zbuczyn.

Wiadomo, że król Władysław Jagiełło, który był fundatorem kościoła w Zbuczynie w roku 1418, zezwolił plebanowi ze Zbuczyna na wolny przemiał w młynach królewskich w Zbuczynie i w Wiśniewie. Wskazuje na to, że Wiśniew w roku 1418 już istniał i został włączony do parafii w Zbuczynie. Na mapie diecezji krakowskiej z 1419 roku jest widoczna miejscowość Wiśniów.

W **1507** – ustalono granice Wiśniewa z Jastrzębiami – Tworakami, oraz wyznaczono drogi z Jastrzębi i Twork do Wiśniewa oraz Gostchorzy. Wiśniew od samego początku był wsią królewską, czyli królewszczyną.

011

W **1552 r.** królewszczyna wiśniewska liczyła 28 osadników, miała 2 łany sołtysie. Wydobywano tu darniową rudę żelaza, z której wytapiano żelazo².

² Publikacja pod redakcją dr. Wiesława Charczuka, Wiśniew miejscowość-gmina 1418-2013, Wiśniew 2013r., s. 8-10

Od **1620** – dzierżawcą Wiśniewa był Mikołaj Pazik. Do dóbr Wiśniewskich należało wówczas 11 włók osiadłych, 12 łanów, 10 zagród na rolach, 7 zagród bez ról, młyn wójtowski, koło walne, był tu kowal, szewc, 16 komornic bez bydła, młyn wiśniewski, dwa koła walne, oraz dobra chorążego królewskiego i dwie włóki wójtowskie.

W roku **1655** za panowania króla Jana Kazimierza odłączyono od Wiśniewa wsie Zbuczyn, Rówce i Korcze.

W roku **1771** niegrodowe starostwo wiśniowskie należało do księcia Dimitra Jabłonowskiego i jego małżonki Józefy z Mycielskich.

We wrześniu **1794** stacjonowała w Wiśniewie dywizja generała Sierakowskiego, która tu odbudowywała się po klęsce pod Terespołem, stacjonowała najprawdopodobniej na Rudzie.

012

W **1795 r.** po utracie niepodległości przez Rzeczpospolitą w wyniku III rozbioru Polski, Wiśniew i Siedlce znalazły się w zaborze austriackim.

W **1809 r.** przyłączono departament siedlecki, w tym Wiśniew do poszerzonego Księstwa Warszawskiego, które

powstało w 1807 r. z ziem drugiego i trzeciego zaboru pruskiego³.

W **1863 r.** wybuchło Powstanie Styczniowe, brali w nim udział mieszkańcy Wiśniewa.

W **1866 r.** powstała w Wiśniewie szkoła rządowa z obowiązkowym językiem wykładowym rosyjskim. Drewniany budynek szkolny wkrótce spłonął. W następnych latach miał miejsce rozwój tajnego nauczania w języku polskim.

013

W roku **1893** we wsi i w folwarku zamieszkiwało 884 osób w 75 domach.

W **1905** wybuchł strajk uczniów w tutejszej szkole. Uczniowie domagali się przywrócenia nauki w języku ojczystym.

W **1917 r.** powstała Straż Pożarna, a przy niej orkiestra dęta.
10.11.1918 r. miejscowy oddział OSP (POW) ROZBROIŁ PRZEBYWAJĄCYCH NA TERENIE Wiśniewa Niemców. 11 listopada tegoż roku, Polska odzyskała niepodległość.

W archiwum siedleckim brak jest zespołu akt Gminy Wiśniew z lat 1918-1939, który zaginął lub został zniszczony w czasie ostatniej wojny. Zachowały się również szczątkowe materiały dotyczące okresu powojennego

Gminnej Rady Narodowej. Dopiero od 1954 r. w siedleckim archiwum znajduje się zespół akt Gromadzkiej Rady Narodowej w Wiśniewie.

Początkowo siedziba gminy mieściła się w drewnianym budynku szkolnym, który pod koniec lat 60-tych XIX w. spłonął. Następnie wybudowano nowy budynek, również drewniany, w którym mieściła się szkoła i urząd gminy. 1922 r. z inicjatywy mieszkańców gm. Wiśniew i komitetu budowy szkoły z wójtem Piotrem Jurzykiem przystąpiono do budowy nowego obiektu, który miał być siedzibą szkoły i gminy. Następnie wzniesiono niewielki budynek, który od 1934 r. do lat 1991 pełnił funkcję siedziby urzędu gminy⁴.

Obecnie gmina Wiśniew obejmuje 126 km², zamieszkuje ją ponad 6000 mieszkańców. Ponad 160 letnie udokumentowane tradycje samorządowe Wiśniewa, jego znaczenie historyczne (w tym miejscu przypomnę, że Wiśniew jako miejscowość królewska jest po raz pierwszy wzmiankowana w dokumencie biskupa krakowskiego Wojciecha Jastrzębca 9 lipca 1418 r.)

014

Polityczne i kulturalne w mikroregionie jak najbardziej potwierdzają, że taka miejscowość zasługuje na posiadanie własnego herbu. Pozytywną opinię o projekcie herbu gminy wydała 24 maja 2013 r. Komisja Heraldyczna, którą zaakceptował Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, a Rada Gminy Wiśniew na uroczystej sesji 27 października 2013 r. podjęła uchwałę o przyjęciu i używaniu herbu i insygniów⁵.

⁴ Publikacja pod redakcją dr. Wiesława Charczuka, Wiśniew miejscowość-gmina 1418-2013, Wiśniew 2013r., s.15-17, s. 23,32

⁵ Publikacja pod redakcją dr. Wiesława Charczuka, Wiśniew miejscowość-gmina 1418-2013, Wiśniew 2013r., s. 48

Czołg T-34

Czołg T-34, który stoi przed Urzędem Gminy w Wiśniewie od wielu lat jest rozpoznawalnym symbolem wsi, a nawet swego rodzaju herbem Wiśniewa. Przechodził różne koleje losu i nie chodzi tu tylko o jego szlak bojowy.

Jak znalazł się w Wiśniewie?

Czołg T-34 został подарowany Gminie Wiśniew przez Warszawski Okręg Wojskowy podczas uroczystości odznaczenia Krzyżem Grunwaldzkim III klasy w dniu 13 września 1986 r.

015

Czołg, fot. Piotr Osłowski

Kościół Parafialny

016

*Kościół parafialny
pw. Najświętszego Serca Jezusowego
w Wiśniewie*

Kościół drewniany, wybudowany w 1920 r., staraniem ks. Edwarda Mankiewicza i tegoż roku utworzono parafię. Obecny kościół parafialny murowany, wybudowany w latach 1945-1954, staraniem ks. Tadeusza Pulikowskiego, konsekrowany w 1955 r. przez Bpa Mariana Jankowskiego. Styl eklektyczny z elementami pseudoklasycyzmu. Księgi metrykalne od 1920 r. Kronika parafialna od 1981 r. Obecny proboszczem jest ks. kanonik Henryk Krupa, który swą posługę pełni od 2002 roku.

Ścieżka Ośmiu Błogosławieństw

Za Kościołem Parafialnym w Wiśniewie znajdują się widoczne również od strony ulicy dwie kapliczki i łącząca je tzw. Ścieżka Ośmiu Błogosławieństw.

W latach 50-tych ubiegłego wieku panowała moda na budowę kamiennych grot dla figur Matki Bożej Niepokalanej z okazji setnej rocznicy objawień w Lourdes. Na budowę takiej groty przygotowane już były kamienie przed kościołem. Z różnych powodów budowa groty nie doszła do skutku, piękna figura Niepokalanej nie mogła znaleźć swojego odpowiedniego miejsca.

018

Tak minęło 50 lat, a zbliżała się 150 rocznica tychże objawień. Była to więc doskonała okazja, aby tę betonową figurę odnowić i umieścić w godnym miejscu. I tak powstała kapliczka w tzw. stylu zakopiańskim w otoczeniu rosnących w tym miejscu jodeł. U stóp kapliczki na cokole został ułożony różaniec z 20-tu kamieni (20 Tajemnic Różańcowych) otaczających serce wykonane z tzw. palisady, które wypełnione białymi kamieniami dopełniają całość. Po drugiej stronie wypadało w pewnym miejscu umieścić

Ścieżka Ośmiu Błogosławieństw

Kapliczka
Matki Bożej
Niepokalanej

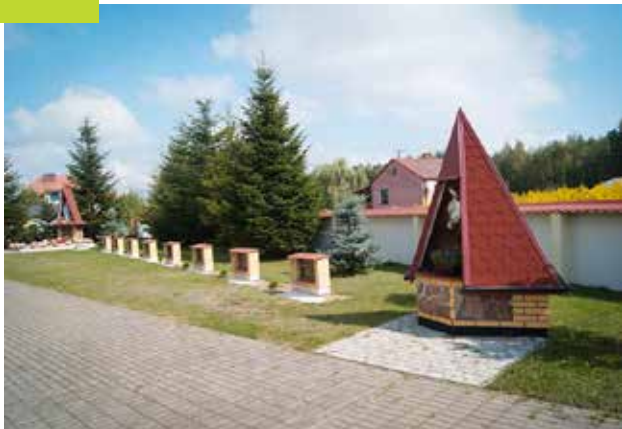
św. Józefa Oblubieńca Dzieciątkiem Jezus. I tak powstała kolejna kapliczka w kształcie namiotu. Przestrzeń między obiema kapliczkami została wypełniona w/w Ścieżką Ośmiu Błogosławieństw. Pomysł wzięty z parafii Górki/Garwolina. Natomiast architektura nawiązuje stylem do obu kapliczek.

*Kapliczka
św. Józefa
Oblubieńca
Dzieciątkiem
Jezus*

019

Błogosławieństwa uznawane są za konstrukcję Królestwa Bożego i wypada, aby wszyscy wierzący znali ich treść. Dlatego została w ten sposób udostępniona. Serdecznie zapraszamy i zachęcamy do odbycia małego spacerku wokół naszego kościoła, aby to wszystko zobaczyć na własne oczy.

*Ścieżka Ośmiu
Błogosławieństw*

Księga Papieska

Poświęcona jest upamiętnieniu pobytu Ojca Świętego – Jana Pawła II w Diecezji Siedleckiej 10 czerwca 1999 r. Ideą tej inwestycji było umieszczenie formy księgi z płyty kamiennej na granitowym postumencie, którego pulpit jest nachylony pod kątem 20° w stosunku do poziomego przylegającej posadzki placu. Kąt 20° symbolizuje rok urodzenia Papieża – Polaka (1920).

Kontynuacją formy postumentu (pod kątem 13° nachylenia) jest przesunięta w prawo część z napisem informującym, jakie wydarzenie upamiętnia taka forma przestrzenna, z cytatem z homilii Jana Pawła II wygłoszonej w Siedlcach 10.06.1999 r.:

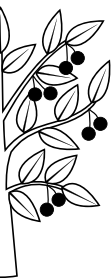
020

”

**Niech krzyż, który swoimi
ramionami łączy niebo z ziemią
i ludzi między sobą, rozrasta się
na naszej ziemi w wielkie
drzewo przynoszące
owoce zbawienia.**

Księga Papieska

Kąt 13° przywodzi na myśl dzień zamachu na papieża – 13 maja 1981 roku.

Taka forma pomnika skłania widza (uczestnika uroczystości lub osobę zwiedzającą) do pochylenia się (sylwetki lub głowy). Nawiązuje to do sytuacji w których papież pochylał się i miał zwyczaj całować ziemię, do której przybył z pielgrzymką.

Na stronicach księgi widnieje po lewej wizerunek Ojca świętego, a po prawej Jego słowa wygłoszone w czasie Mszy Św. odprawionej na lotnisku w Kielcach 3 czerwca 1991. „...to jest moja matka, ta ziemia! To jest moja matka, ta Ojczyzna!

Byla to czwarta pielgrzymka Jana Pawła II i była wizytą w wolnej już Ojczyźnie. Papież trafił niejako w epicentrum dyskusji o kształcie przyszłej Rzeczypospolitej – wielkiego, nawet brutalnego sporu o miejsce chrześcijaństwa w odbudowywanym państwie. Papież-Polak starał się przestrzec swoich rodaków przed absolutyzacją pojęcia wolności. Pamiętna homilia jeśli chodzi o jej treść, ale pamiętna również ze względu na formę jej przekazania. Wołanie Jana Pawła II, w przenośni i dosłownie, ukazało Jego wielką troskę o los naszej i Jego Ojczyzny:

*„Nie można tutaj mówić o wolności człowieka, bo to jest wolność, która zniewala. Tak, trzeba wychowania do wolności, trzeba dojrzałej wolności. Tylko na takiej może się opierać społeczeństwo, naród, wszystkie dziedziny jego życia, ale nie można stwarzać fikcji wolności, która rzekomo człowieka wyzwala, a właściwie go zniewala i znieprawia...
...Może dlatego mówię tak, jak mówię, ponieważ to jest moja matka, ta ziemia! To jest moja matka, ta Ojczyzna!”*

**To jest moja matka,
ta ziemia!
To jest moja matka, ta Ojczyzna!**

Order Krzyża Grunwaldu

Order Krzyża Grunwaldu – polskie wojskowe odznaczenie państwowe nawiązujące do zwycięstwa pod Grunwaldem w 1410 roku. Nie nadawany jest od 1987 roku, a z dniem 23 grudnia 1992 uznano jego nadawanie za zakończone, podobnie jak większości innych odznaczeń wojennych nadawanych za dotychczasowe zasługi. Posiadał trzy klasy i nadawany był za czyny bohaterskie w walce zbrojnej z okupantem o Wolność i Niepodległość Polski.

Miejscowości Wiśniew odznaczenie przyznane zostało 18.10.1985 r., a wręczone oficjalnie 13.09.1986 r.

022

Pomnik na którym umieszczono Order Krzyża Grunwaldu stanowią dwa bloki kamienne. Jeden z nich, niższy ma nachyloną górną płaszczyznę pod kątem 39° w stosunku do poziomu przylegającej posadzki placu. Kąt 39° symbolizuje rok 1939 – tj. rok wybuchu drugiej wojny światowej. Drugi z nich, wyższy, ma nachyloną górną płaszczyznę pod kątem 45°. Kąt 45° symbolizuje rok 1945 – tj. rok zakończenia drugiej wojny światowej.

Taka forma pomnika ma skłaniać widza (uczestnika uroczystości lub osobę zwiedzającą) do zadumy i refleksji, a zwłaszcza pobudza do refleksji nad historią naszego kraju.

Order Krzyża
Grunwaldu

Poległym za wolność Polski 1914-1921

Ze względu na symboliczne znaczenie pomnika, konieczność zapewnienia bezpiecznej organizacji patriotycznych uroczystości, urządzenia placu przed pomnikiem, a zatem podkreślenia jego rangi i prestiżu wskazano nowe miejsce jego usytuowania. Przesunięcie pomnika zaprojektowano z zachowaniem usytuowania go na osi podłużnej budynku kościoła i z zachowaniem frontu skierowanego w kierunku ulicy i kościoła.

Bezwzględny warunkiem przesunięcia pomnika, było zachowanie jego dotychczasowej formy bez mechanicznych uszkodzeń. Najwłaściwszym z tego względu było przeniesienie pomnika w całości (po oddzieleniu go od istniejącego fundamentu). Jednak z uwagi na brak informacji technicznych, a tym bardziej dokumentacji projektowej budowy pomnika, przewidziano również demontaż krzyża na poszczególne części składowe i ponowny montaż w nowym miejscu. I ostatecznie w ten właśnie sposób pomnik przeniesiono.

Znaczenie ekspozycyjne pomnika wyrażać się ma m.in. w dominacji krzyża jako najważniejszej pionowej formy przestrzennej na utworzonym placu przy budynku Urzędu Gminy.

023

*Poległym
za wolność
Polski
1914-1921*

Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie

Ośrodek Kultury swoją działalnością obejmuje Gminę Wiśniew. Główne cele to przede wszystkim edukacja kulturalna oraz zaspokajanie potrzeb kulturalnych mieszkańców naszej gminy i stymulowanie życia kulturalnego w regionie, to jedynie część tego, co może Państwa spotkać podczas licznych wędrówek szlakiem imprez kulturalnych realizowanych przez nas. Gmina Wiśniew jest niezwykle bogata w tradycje kulturalne. Gminny Ośrodek Kultury swoimi działaniami obejmuje najmłodszych proponując im konkursy recytatorskie, konkursy plastyczne, zajęcia muzyczne. Młodzież ma szansę kształcić się w różnych kołach zainteresowań. Seniorzy mają możliwość uczestniczenia w spotkaniach Zespołu Ludowego Wiśniowiaczy.

024

GOK

Gminny Ośrodek Kultury
w Wiśniewie

Zajęcia Plastyczne

Kółko plastyczne, działające w Gminnym Ośrodku Kultury w Wiśniewie jest grupą, która lubi czasem stworzyć coś ciekawego za pomocą farb, pędzli, rąk i wyobraźni. Powstające na zajęciach prace można obejrzyć na wystawach Gminnego Ośrodka Kultury w Wiśniewie, gdzie znajduje się pracownia. Opiekunem koła jest Pan Krzysztof Izdebski.

Orkiestra Dęta

Orkiestra Dęta Działa przy Gminny Ośrodku Kultury w Wiśniewie, występuje podczas gminnych uroczystości. Opiekunem grupy jest Tomasz Nurzyński

025

Kółko szachowe

Zadaniem koła szachowego jest przekazać początkującemu w krótkim czasie w sposób zwięzły i przystępny podstawowe zasady gry szachowej, nie nadwyrężając przy tym jego cierpliwości, lecz dając mu szansę na znalezienie przyjemności we własnych rozważaniach i kombinacjach. Przekazanie szachowej pasji i uwrażliwienie na piękno tej gry. Udowodnienie, że szachy to łatwa do opanowania rozrywka na całe życie, ponieważ to najbardziej fascynująca, najbardziej ekscytująca gra na świecie.

Kółko szachowe działa na terenie szkół gminy Wiśniew. W GOK Wiśniew cyklicznie odbywają się turnieje szachowe dla początkujących graczy jak i tych bardzo zaawansowanych.

Gminna Biblioteka Publiczna w Wiśniewie

Powstała w 1949 roku. Placówka wchodzi w strukturę Gminnego Ośrodka Kultury. Jest instytucją kultury działającą na rzecz lokalnej społeczności, ale z oferowanych usług mogą także korzystać osoby spoza terenu gminy.

Głównymi zadaniami zgodnie z założeniami określonymi w statucie jest gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie zbiorów. Pracownicy oprócz podstawowych zadań pomagają w wyszukiwaniu informacji tematycznych, organizują lekcje biblioteczne, imprezy czytelnicze dla dzieci i młodzieży, konkursy gminne.

026

GBP w Wiśniewie

Gminna
Biblioteka
Publiczna

**Gminna Biblioteka
Publiczna posiada
księgozbiór – 12 224 woluminy**

stan na 31.12.2016 r.

Informujemy, że istnieje możliwość zamawiania książek telefonicznie pod numerem

 25 64 17 649

W roku 2015 biblioteka podjęła nowe wyzwanie – przystąpiła do elektronicznego, zintegrowanego systemu bibliotecznego Mak+. Jest to program stworzony i modyfikowany przez pracowników Instytutu Książki, na który składa się kilka modułów: katalog, magazyn, wypożyczalnia, czytelnia, gromadzenie, raporty, skontrum.

Od stycznia 2017 roku w bibliotece jest całkowita automatyzacja prac nad księgozbiorem i ewidencją biblioteczną w systemie MAK+. Jako pierwsi z pośród bibliotek gminnych w pow. siedleckim mamy 100% opracowanego księgozbioru w tym programie. Na koniec lutego zarejestrowanych jest 200 czytelników.

Aby zostać czytelnikiem trzeba przyjść do biblioteki z aktualnym dowodem osobistym, a osoby niepełnoletnie proszone są o przybycie z opiekunem prawnym (mamą, tatą) i podać nr PESEL. Każdy czytelnik otrzyma kartę biblioteczną. Jeżeli przy rejestracji poda adres mailowy to ma możliwość zarejestrowania się na stronie szukamksiazki.pl. Wtedy oprócz przeglądania zbiorów biblioteki można również zarezerwować wybrane książki.

Link do systemu:

www.szukamksiazki.pl/SzukamKsiazki/katalog

Wykaz publikacji

Wykaz publikacji dotyczących Gminy Wiśniew, które znajdują się w Bibliotece Gminnej

1. **Wiśniew 1419-1985**, Siedlce 1986
2. **Szlak Tadeusza Kościuszki w woj. siedleckim**, Wysokiński Jan, Lublin
3. **Drogi przeznaczenia**, Jurzyk Stanisław, 2002
4. **Pod jednym niebem urodzeni**, Orzyłowska-Łęczycka Elżbieta, Siedlce 2010
5. **Rodowód Pacheckich z Wiśniewa nieopodal Siedlec**, Rola-Stężycki Andrzej Zygmunt, Warszawa 2008
6. **Nadbużańskiego Podlasia okupacyjny dzień powszedni 1939-1944**, Lewandowska Stanisława, Warszawa 2003
7. **Powiat siedlecki w latach 1918-1939**, Mączka Dorota, Siedlce 2008
8. **Lasy dzieci z Zamojszczyzny wysiedlonych do powiatu siedleckiego w latach 1943-1945**, Kozaczyńska Beata, Siedlce 2006
9. **W szlacheckim zaścianku**, Krawczak Tadeusz, Warszawa 1993
10. **Narodowe Siły Zbrojne na Podlasiu**. Opracowania, wspomnienia, dokumenty. Tom III., Żebrowski Leszek, Bechta Mariusz, Biała Podlaska
11. **Rewolucja mit bandytyzm. Komuniści na Podlasiu w latach 1939-1944**, Bechta Mariusz, Biała Podlaska 2000
12. **Chłopi Polscy wobec okupacji hitlerowskiej 1939-1945**, Przybysz Kazimierz, Warszawa 1983
13. **Narodowe Siły Zbrojne**. Materiały posesyjne. Redakcja Mariusz Bechta, Leszek Żebrowski, T. 1, Siedlce 1997
14. **Działalność służby zdrowia ZWZ-AK na terenie powiatu siedleckiego w latach 1939-1954**, Anusz Zbigniew, Siedlce-W-wa 2001
15. **Rok 1918 na Podlasiu**, pod redakcją Arkadiusza Kołodziejczyka i Kazimierza Pindla, Siedlce 2001
16. **Problematyka Oświatowa na łamach „Nowej Gazety Podlaskiej” (1931-1934)** [w] Prasa podlaska w XIX-XX wieku. Szkice i materiały, Bednarszak-Libera Mirosława, Siedlce 2004
17. **Policja podziemna w latach 1939-1944** [w] Szkice podlaskie, zeszyt 10, Korneć Grażyna, Siedlce 2002
18. **15 lat bibliotek i czytelnictwa powiatu siedleckiego 1945-1960**, Siedlce 1960
19. **Dzieje Gminnej Biblioteki Publicznej w Wiśniewie 1949-2019**, Wiśniew 2019 - Magdalena Ksiązek

Artyści i pasjonaci

Zbigniew Myrcha

Zbigniew Myrcha urodził się w 1930 roku. Pochodził z Wiśniewa. Jego postać związana jest ściśle z kulturą muzyczną naszego regionu. To wieloletni członek Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”, kierownik Kapeli Pieśni i Tańca „Chodowiacy”, a także kierownik zespołu muzycznego działającego przy szkole w Wiśniewie, nauczyciel gry na instrumentach muzycznych i wieloletni kierownik muzyczny Zespołu Ludowego „Wiśniewiaczy”. Niezwykle aktywnie angażował się w działalność społeczną, służył mieszkańcom Wiśniewa doświadczeniem i wiedzą. Zmarł w 1997 roku w wieku 67 lat.

Dla upamiętnienia zasług Pana Zbigniewa, jego imię nadano w 2008 roku Zespołowi Ludowemu „Wiśniewiaczy”. Uroczystość odbyła się podczas jubileuszu 5 – lecia istnienia reaktywowanego po kilkuletniej przerwie Zespołu.

029

prof. dr hab. Jan Pachecka

Urodził się 14 kwietnia 1939 roku w Wiśniewie. Jest absolwentem Szkoły Podstawowej w Wiśniewie, Liceum Ogólnokształcącego im. B. Prusa w Siedlcach oraz Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Warszawski Uniwersytet Medyczny – WUM).

Pracę zawodową rozpoczął w roku 1963 w Katedrze Biochemii WUM. W macierzystej Uczelni przeszedł wszystkie szczeble kariery akademickiej od asystenta do profesora zwyczajnego. Trzykrotnie był stypendystą Istituto di Ricerche Farmacologiche Mario Negri w Mediolanie. W roku 1970 uzyskał stopień doktora, w roku 1984 doktora habilitowanego, w roku 1999 tytuł profesora. W latach 1990-2009 był kierownikiem Katedry Biochemii i Chemii Klinicznej WUM, w latach 1984-1989 prodziekanem ds. Nauki Wydziału Farmaceutycznego, w latach 1989-1993 prorektorem WUM ds. Nauki i Rozwoju Kadry Naukowej, w latach 1993-1996 prorektorem WUM ds. Rozwoju Kadry Naukowej. W latach 1990-1999 był kierownikiem Studium Doktoranckiego Wydz. Farmaceutycznego. W latach 1999-2005 był dziekanem Wydziału Farmaceutycznego. Był organizatorem i w latach 2005-2008 pierwszym prodziekanem Oddziału Analityki Medycznej. Był wieloletnim członkiem licznych zespołów kolegialnych Senatu WUM i Komisji Rektorskich w tym przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Rozwoju Kadry, członkiem Rektorskiej Komisji ds. Rozwoju Uczelni, Uczelnianej Komisji ds. Nagród oraz Społecznego Komitetu Budowy Biblioteki WUM. W latach 2002-2009 był przewodniczącym Rady Społecznej Samodzielnego Publicznego Szpitala Klinicznego im. Prof. M. Michałowicza w Warszawie. W latach 2001-2005 był przewodniczącym Konferencji Dziekanów Wydziałów Farmaceutycznych, w latach 2001-2008 przewodniczącym Konferencji Prodziekanów Oddziałów Analityk Medycznej. W latach 2002-2011 był specjalistą ds. analityki farmaceutycznej dla województwa mazowieckiego. Od 2003 r. był ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej ds. akredytacji dla kierunków studiów farmacja i analityka medyczna oraz jest członkiem Komisji Akredytacyjnej Ministerstwa Zdrowia ds. szkolenia podyplomowego farmaceutów. Był ekspertem Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego ds. opracowania standardów nauczania na kierunku farmacja. W latach 2001-2010 był ekspertem Zespołu Nauk Medycznych Komitetu Badań Naukowych, w latach 2003-2010 przewodniczącym sekcji nauk farmaceutycznych tego

Komitetu. Od 2011 r. jest ekspertem Narodowego Centrum Nauki w Krakowie oraz Narodowego Centrum Badań i Rozwoju w Warszawie. Jest członkiem wielu zagranicznych i krajowych towarzystw naukowych. Był przewodniczącym komitetów naukowych i organizacyjnych kilkunastu ogólnopolskich konferencji i zjazdów naukowych. Jest członkiem kolegiów i komitetów redakcyjnych kilku czasopism naukowych. W latach 1986-1992 był przewodniczącym Oddziału Warszawskiego, a w latach 1992-1998 oraz ponownie od 2001 r. wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. W latach 1991-2003 był przewodniczącym Rady Naukowej Narodowego Instytutu Leków w Warszawie. W latach 2004-2011 był przewodniczącym Komisji Farmakopei Polskiej. Od roku 2007 jest przewodniczącym delegacji Polski do Komisji Farmakopei Europejskiej przy Radzie Europy w Strasburgu. W latach 2007-2012 był członkiem Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. Od 2011 r. jest przewodniczącym Komitetu Terapii i Nauk o Leku Polskiej Akademii Nauk.

031

Dorobek naukowy prof. Jana Pachecka obejmuje ponad 150 prac eksperymentalnych, przeglądowych, monografii oraz ponad 180 komunikatów zjazdowych z zakresu oceny procesów biochemicznych jako molekularnych podstaw diagnostyki i terapii stanów patologicznych. Za działalność naukową i dydaktyczną prof. Pachecka został dwukrotnie wyróżniony nagrodą Ministra.

Ks. Lucjan Pawlik

Ksiądz Lucjan Pawlik urodził się 21 grudnia 1913 roku w Wólce Wiśniewskiej, gmina Wiśniew. Tu spędził dzieciństwo i lata szkoły podstawowej. Następnie został przyjęty do juwenatu prowadzonego przez księży mariańców w Skórcu. Później odbył nowicjat w Raśnie pod kierunkiem ks. Aleksandra Bołtucia. 15 sierpnia 1930 r. złożył pierwszą profesję zakonną i w sześć lat później – wieczystą.

Ksiądz Pawlik uczęszczał do Wyższego Seminarium Duchownego w Warszawie. Pobierał nauki również na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie oraz Uniwersytecie Witolda Wielkiego w Kownie. Ksiądz Lucjan Pawlik w czerwcu 1941 r. rozpoczął pracę w parafii w Mariampolu. Następnie pomagał w parafiach w Kalwarii Żmudzkiej, w miejscowości Opsa, w Drui. 15 kwietnia 1944 r. w kaplicy biskupiej w Kownie przyjął święcenia kapłańskie z rak arcybiskupa Mieczysława Rejnisa. Mszę św. prymicyjną odprawił w Mariampolu.

Pracę duszpasterską rozpoczął w Drui, następnie służył w Idolcie i ponownie w Drui. W październiku 1950 r. na skutek prześladowań duchowieństwa sowieci aresztowali księdza Lucjana. Został osadzony najpierw w więzieniu w Miorach, potem w Połocku. Tam skazano go na karę śmierci, którą zamieniono na karę 25 lat pracy w łagrach. Karę odbywał w łagrze w Czojbalsie, Kumzasie, Tarbasie, Nagazku, Myskach i Mieżdureczyńsku. Po około sześciu latach ciężkiej pracy zwrócono mu wszelkie prawa i pozwolono powrócić do Drui. Tam w jednym z pokoi domu, w którym mieszkał, urządził kaplicę.

Od 1957 roku służył jako proboszcz w Zadorożu. Mieszkał tam do chwili śmierci – 11 kwietnia 2007 roku. Pogrzeb odbył się 14 kwietnia 2007 roku w kościele parafialnym pw. Świętej Trójcy w Drui na Białorusi.

Dr hab. Bogusław Gierlach

2-go marca 2007 roku, w 77-mym roku życia zmarł w Pruszkowie Bogusław Gierlach. Urodził się w Wiśnie w lipcu 1930 r. Ojciec jego był wówczas kierownikiem tutejszej Szkoły Powszechnej. Matka – Apolonia z domu Pachcka, pracowała po wojnie jako nauczycielka. Bogusław, po przeniesieniu się do rodziców do Siedlec, uczęszczał tamże do Szkoły Powszechnej Nr 3. W 1943 r. rozpoczął naukę w tajnym wówczas Gimnazjum i Liceum im. Bolesła-

wa Prusa w Siedlcach i tam ją kontynuował po wojnie, a po przeniesieniu się do rodziców do Gdańska, tamże ukończył gimnazjum i rozpoczął naukę w Gdańskich Zakładach Naukowych na kierunku: budownictwo. W 1950 roku uzyskał tytuł technika budowlanego. Otrzymał nakaz pracy w łódzkim przedsiębiorstwie budowlanym. Został przyjęty na Wydział Prawa Uniwersytetu Łódzkiego; studiów tych jednak nie mógł podjąć, jako że dyscyplina obowiązująca wówczas na studiach nie umożliwiała jednoczesnej pracy zawodowej. Po „odrobieniu” nakazu pracy powrócił do Gdańska i podjął studia w Szkole Inżynierskiej, jednak w roku 1951 został powołany do służby wojskowej. Po jej zakończeniu rozpoczął w roku 1956 studia na Wydziale Archeologii Uniwersytetu Warszawskiego, które ukończył w roku 1961. Po ukończeniu studiów pracował jako konserwator archeologiczny miasta stołecznego Warszawy, a potem jako sekretarz (funkcja równorzędna dyrektorowi) Mazowieckiego Ośrodka Badań Naukowych w Warszawie. Jeszcze w czasie studiów, jak i po ich ukończeniu, prowadził liczne badania wykopaliskowe, m.in. w Wyszogrodzie, na polach bitwy grunwaldzkiej, w wielu miejscach w Warszawie, m.in. na Zamku Królewskim i tzw. Gnojowej Górze, co pozwoliło na wydanie pierwszej większej pracy dotyczącej przeszłości Warszawy i okolicy. Ustalił lokalizację i przebadał dawny Gród Jazdowski, położony na terenie dzisiejszego Parku Łazienkowskiego.

W 1968 roku obronił na Uniwersytecie Wrocławskim pracę doktorską na temat: Rzemiosło kowalskie w XIII-XVIII wieku. W czasie pracy w Warszawie redagował „Warszawskie Materiały Archeologiczne”. Pod jego kierownictwem ukazało się 9 roczników tego periodyku. Ponadto wydał 12 prac monograficznych i ponad 100 różnego rodzaju artykułów i drobnych publikacji. Brał udział w szeregu publikacji zbiorowych np. „Siedlce”. Wspólnie z synem Markiem opracował „Stanowiska archeologiczne woj. ciechanowskiego i siedleckiego”. W „Wiadomościach Archeologicznych” opublikował pracę Góra Zamkowa w Wyszogrodzie w świetle badań archeologicznych. W 1974

roku rozpoczął badania archeologiczne w Płońsku, które dokończył jego syn Marek.

W roku 1976 podjął pracę w Wyższej Szkole Rolniczo-Pedagogicznej w Siedlcach, początkowo, jako wykładowca, a następnie dziekana Wydziału Pedagogicznego.

Komitet Redakcyjny monografii wsi Wiśniew powierzył Bogusławowi rolę redaktora naukowego. Monografia ta została wydana w roku 1986.

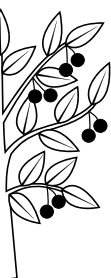
W roku 1989 habilitował się na Uniwersytecie im. Łomonosowa w Moskwie na podstawie pracy: Chryścianizacja Rusi i Polski, podobieństwa i różnice. Praca ta została opublikowana w roku 2002.

W roku 1992 przeszedł na emeryturę.

Tytuły kilku innych publikacji:

- Kowalstwo mazowieckie. Towarzystwo Miłośników Ziemi Ciechanowskiej, Ciechanów 1972;
- Kultura materialna warszawskiego zespołu miejskiego w okresie jego narodzin, seria: Studia warszawskie – z. 1, PWN 1973;
- Studia nad archeologią średniowiecznego Mazowsza, Warszawa 1975. Mazowiecki Ośrodek Badań Naukowych;
- Sanktuaria słowiańskie, Iskry, 1980;
- Świt Mazowsza, Iskry, 1984;
- Początki chrześcijaństwa w Polsce, Iskry, Warszawa, 1988;
- Chrzest Mazowsza, IX-XI wiek, Ciechanowskie Towarzystwo Naukowe, 1991;
- Pierwszy gród Jazdów, 1991;
- Tak powstały Siedlce, 2001;
- 10 lat w służbie archeologii warszawskiej, 2002;
- Miejsca cudowne i niezwykle, 2002;
- Wiśniew, osiem wieków, 2003;

Wzwiązku z inicjatywą opracowania drugiego wydania monografii wsi Wiśniew, w 20 lat od pierwszego wydania, zgłoszoną w lipcu 2006 r. przez wójta gminy Wiśniew – Krzysztofa Kryszczuka, docent Bogusław Gierlach podjął się napisania tej nowej wersji monografii. Podstępnie rozwijająca się nieuleczalna choroba nie pozwoliła Mu na zrealizowanie tego przedsięwzięcia.

Został pochowany na cmentarzu w Pruszkowie.

Niewątpliwie należy zaliczyć Go do jednego z wybitniejszych wiśniewiaków.

Beata Izdebska

Poetka, działaczka społeczna i przedsiębiorca. Mieszka w gminie Wiśniew od 2004 roku w drewniany dworcu, który ocaliła i mówi że to jest ocalony kawałek pięknej Polski. Wydała 3 tomiki poezji i 2 książki kucharskie. Jej poezja zaprowadziła ją po wiele nagród i na audycje do Jana Pawła II. Tomik poezji „Chwytaj dzień” i „Wszystko będzie dobrze” mają swój numer w bibliotece watykańskiej. Za swoją działalność charytatywną została odznaczona krzyżem zakonu Trynitarskiego. Otrzymała odznaczenie także od ministra rolnictwa za działania na rzecz rozwoju kulturalnego wsi. Uważa że Polska jest pięknym krajem z dużymi perspektywami, która masz szczególne znaczenie w dziejach świata.

035

Beata Izdebska

Kapela i Zespół Ludowy „Wiśniewiaczy” im. Zbigniewa Myrchy

Zespół Ludowy „WIŚNIEWIACY” działa przy Gminnym Ośrodku Kultury Wiśniewie, gdzie został reaktywowany po kilkuletniej przerwie na jesieni 2003 roku. W roku 2008 obchodził 5 lecie istnienia. Podczas którego zostało nadane imię Pana Zbigniewa Myrchy, pochodzącego z Wiśniewa, wieloletniego członka Państwowego Zespołu Pieśni i Tańca „Mazowsze”, kierownika Kapeli ZPiT „Chodo-wiaczy” i Zespołu Ludowego „Wiśniewiaczy”.

036

Historia powstania zespołu sięga lat przedwojennych. W swej działalności zespół pielęgnuje i utrwała tradycje ludowe poprzez śpiewanie pieśni ludowych o różnej tematyce z Podlasia Południowego i Wschodniego, Mazowsza m.in. dożynkowe, kolędy, pastorałki, kabaretowe, patriotyczne i biesiadne. Zespół często występuje na różnego rodzaju imprezach na terenie gminy Wiśniew jak i poza jej granicami /festiwale, spotkania, przeglądy, festyny/ uzyskując nagrody i wyróżnienia.

W2004 roku otrzymali wyróżnienie na I Festiwalu Ludowym Kurpi i Podlasia w Małkini.

W2005 roku zajęli I miejsce na XV Tradycjach Wielkonočných w Muzeum Regionalnym w Siedlcach.

W2007 roku – II Miejsce w IV Konkursie Kapel Ludowych i Zespołów Folklorystycznych Mazowsza i Podlasia w Sterdyni.

W 2007 roku zespół z powodzeniem reprezentował gminę Wiśniew na Turnieju Gmin w Łazienkach w Warszawie oraz na Festiwalu Maryjnym w Wiśniewie i Festiwalu Kuchni Regionalnej „Z wiśniowym smakiem” w Wiśniewie /2007 do 2013 r./ i na Mazowieckim Festiwalu Kapel Ludowych. „Pod Siedlcami w Wiśniewie”. Zespołowi Ludowemu mienia Zbigniewa Myrchy, „WIŚNIEWIACY” akompaniowała Kapela Ludowa, która występuje również samodzielnie pod kierunkiem Pana Stanisława Wróblewskiego – kierownika muzycznego zespołu /instruktora muzyki GOK Wiśniew/ – akordeon. Pozostali członkowie Kapeli to: Pan Krzysztof Markiewicz (bębenek) oraz gościnnie występowali Panowie Władysław Matejko (klarnet), Mieczysław Borkowski /„Janko Muzykant”/ oraz Pan Janek Pszczel /skrzypce/.

Od roku 2012 kierownictwo nad zespołem przejęła Pani Aneta Karczmarska, oraz akompaniuje Pan Wojciech Ostrowski.

037

W 2014 roku kierownikiem artystycznym i akompaniatorem został pan Wojciech Ostrowski.

Od stycznia 2017 roku ponownie prowadzeniem zespołu zajął się Pan Stanisław Wróblewski.

*Zespół Ludowy
Wiśniewiacy*

Zespół śpiewaczy reprezentują :

- Beata Pasztor • Jadwiga Piwowarczyk • Anna Montewka
- Monika Cielemecka • Ewa Kadej • Teresa Wronka
- Barbara Wróbel • Wiesława Kędzierska
- Tomasz Kantowicz • Andrzej Kantowicz • Elżbieta Troć

Zespół Ludowy imienia Zbigniewa Myrchy „WIŚNIEWIACY” w swym repertuarze posiada oryginalną, znaną w całym regionie „Polkę Wiśniewską”, którą wykonuje podczas każdego koncertu oraz nagraną na płycie CD w trzech wersjach /akordeonu, kapeli i zespołu śpiewaczego z kapelą/.

zespół Wiśniewiacy

038

Zespół Pieśni i Tańca **„Wiśniewiacy”** im. Zbigniewa Myrchy

Wmarcu 2008 roku został powołany Zespół Pieśni i Tańca „Wiśniewiacy” z Gminy Wiśniew, który składał się z sześciu dziecięcych par. W pierwszym roku swojej działalności opracowany został program na utworach podlaskich i „Polce Wiśniewskiej”. Próbowi i koncertom

akompaniował na akordeonie Pan Stanisław Wróblewski. Od dwóch lat grupa poszerzyła program o tańce z innych regionów: lubelski, kurpiowski, krakowski i o taniec ukraiński.

Od kilku lat funkcjonują trzy grupy: młodzieżowa średnia i dziecięca 37 osób). Dzięki współpracy z „Dworem Mościbrody, „Reymontówką” w Chlewiskach co roku odbywają się warsztaty taneczne, grupa przyswaja nowe układy, które prezentuje na festynach, uroczystościach, festiwalach: w Chodowie, Borkach Wyrkach, Gminie Łuków, wymienionych Dworach i cyklicznych gminnych imprezach. W roku 2012 Zespół Pieśni i Tańca „Wiśniewiaczy” występował gościnnie u partnerów Gminy Wiśniew na Słowacji w miejscowości Drenica. **Choreografem zespołu jest Pani Bożena Wojciuk, zespół współpracuje z Panem Kamilem Żaliskim choreografem z Sokołowa Podlaskiego .**

Dzięki współpracy z choreografem Panią Natalą Do-
byndą ze Lwowa, na warsztatach tanecznych dzieci nauczyły się tańca ukraińskiego „Kochane Karpaty”. Do tego tańca zostały uszyte stroje na Ukrainie. W składzie grupy średniej tańczą: Adamczyk Angelika, Bednarczyk Zuzanna, Giernicka Zuzanna, Ksionek Dawid, Młynarczyk Oliwia, Niedziałkowski Kacper, Olszewski Stanisław, Pastor Paulina, Pawlik Iga, Wróbel Maria, Moskwiak Gabriel, Czapla Mateusz.

Wskład grupy młodszej wchodzi: Jagoda Bednarczyk, Oliwia Czwarnog, Zuzanna Mazurek, Nina Niedziałkowska, Lena Oknińska, Gabriela Oknińska, Paulina Pastor, Karolina Pieńkowska, Aleksandra Zabłocka, Aleksandra Jukowska, Karolina Jurzyk, Mikołaj Kowieski, Lena Rafałowicz, Julia Wyrzykowska, Jerzy Olszewski, Szymon Czapla.

Przychylność Pana Wójta Krzysztofa Kryszczuka, Rady Gminy Wiśniew, rodziców i sponsorów sprawiają, iż

nasz zespół prezentuje się w swoich strojach z wdziękiem i tradycją.

Zespół Pieśni i Tańca „Wiśniewiaczy” działa przy Gminnym Ośrodku Kultury w Wiśniewie, jest menadżerem kultury naszego regionu, poprzez liczne występy promujące naszą Gminę Wiśniew.

Osoby, które tańczyły w zespole: Agata Ciekot, Nikola Dybciak, Kinga Gałach, Tomasz Kantowicz, Karolina Kowalczyk, Aleksandra Kryszczuk, Julia Kwiatek, Bartłomiej Markiewicz, Joanna Misiak, Aleksandra Sadokierska, Raffaele Sorrentino, Aleksandra Wielgórska, Kamil Woźniak, Maciej Woźniak, Ada Adamczyk, Anieli Adamczyk, Kinga Biarda, Kaja Filipczuk, Patrycja Golbiak, Agnieszka Jurzyk, Nikola Jastrzębska, Diana Niezgoda, Maciej Olszewski, Amelia Paciorek, Marcel Polak, Izabela Potocka, Radek Potocki, Aleksander Potocki, Zuzanna Strzemieczna.

Zespół Wokalny Radość z Radomyśli

Kierownik zespołu – Aneta Kaczmarska

Akompaniament – Ryszard Boruc

Zespół działa z wielkim rozmachem, stale poszerzając swój repertuar. Składają się na niego: piosenki popularno – rozrywkowe, biesiadne, ludowe, patriotyczne i kościelne. Chętnie zapraszany jest na występy o charakterze gminnym, powiatowym, wojewódzkim. Występowaliśmy na uroczystościach takich jak: Międzynarodowe Dni z Doradztwem Rolniczym w Siedlcach, dożynki, festyny okolicznościowe. Swoimi występami uświetniał również uroczystości diecezjalne: Rocznicę Katolickiego Radia Podlasie czy Dożynki Diecezjalne przedstawiając autorski program słowno-muzyczny „Janie Pawle II pozostań w naszych sercach...”.

041

W grudniu 2016 r. Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „Radość”, które patronuje Zespołowi zostało nagrodzone prestiżową nagrodą – Ambadora Zmian Ziemi Siedleckiej w kategorii społecznej. Nagroda ta została przyznana przez LGD Ziemi Siedleckiej. W lipcu 2018 Stowarzyszenie otrzymało nagrodę wójta gminy Wiśniew za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej i upowszechniania ochrony kultury.

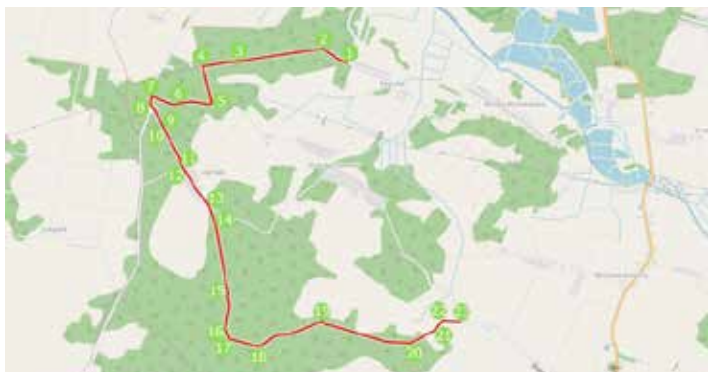
Czerwony szlak rowerowy

Na terenie gminy Wiśniew został wytyczony czerwony szlak rowerowy na odcinku Myrcha – Lipniak – Stok Wiśniewski.

Szlak został oznakowany przez członków PTTK, oznakowanie trasy zostało sfinansowane przez Gminę Wiśniew. Trasa rozpoczyna się w miejscowości Myrcha przy wiacie leśnej na początku miejscowości od strony zachodniej – w pobliżu krzyża z 1979 r. Wyruszamy leśną drogą w kierunku zachodnim, po przejechaniu 3,3 km dojeżdżamy do skrzyżowania z drogą powiatową Siedlce-Domanice, skręcamy w kierunku miejscowości Lipniak, tutaj znajduje się miejsce wypoczynku oraz Gajówka Lipniak. W dalszej części trasy mijamy szkołę leśną, kapliczki, „Ostoję dla zwierząt” oraz trawiaste lotnisko polowe. Po przejechaniu 10 km dojeżdżamy do utwardzonej drogi gminnej, Wiśniew – Stok Wiśniewski, skąd możemy kontynuować wycieczkę w kierunku Wiśniewa lub Stoku Wiśniewskiego.

042

Zachęcamy Państwa do zapoznania się z nowym szlakiem po terenie gminy Wiśniew.

Geocaching w gminie Wiśniew

Zachęcamy do spędzania wolnego czasu na świeżym powietrzu i odkrywania ciekawych miejsc na terenie gminy Wiśniew a pomóc nam w tym mogą małe ukryte skarby, element międzynarodowej gry Geocaching. Na terenie naszej gminy ukrytych jest ponad 10 skrytek i wciąż pojawiają się nowe.

Co to jest Geocaching?

To międzynarodowa gra terenowa dla użytkowników odbiorników GPS, smartfonu lub tabletu, łącząca aktywną turystykę z poszukiwaniem skarbów. Polega na znajdowaniu ukrytych w terenie pojemników nazywanych „geocache” i odnotowanie tego faktu na specjalnej stronie internetowej. Tajemnicze pojemniki mogą być ukryte na terenie miast i lasów, zwykle jednak ich lokalizacja ma zachęcić szukających do zobaczenia czegoś więcej.

043

Cele gry to poznawanie ciekawych miejsc, ich historii oraz wyjście z domu i pomoc środowisku.

Podstawową zasadą dla tych którzy skarby chowają czy tych, którzy ich szukają jest

”

**nie niszczyć, nie demolować,
szanuj cudzą własność
i przyrodę**

Czego szukamy?

Tajemnicze skarby mogą mieć różne kształty i rozmiary. Niektóre znajdziemy szybko, inne mogą być dobrze zamaskowane i wymagać więcej wysiłku. Szukając możemy natknąć się na pojemniki jak na śniadanie, pudełka po filmach fotograficznych, pojemniki udające sztuczny kamień z ukrytym schowkiem a nawet duże skrzynie czy kufry. W każdej skrytce jest logbook, gdzie znajdujący wpisuje swój nick, by potwierdzić, że ją znalazł.

044

logbook

geocaching

Na świecie istnieje kilkanaście typów skrytek. Najczęściej spotykana – tradycyjna, taka której współrzędne w aplikacji wskazują nam miejsc ukrycia skrytki w terenie. Znajdziemy również takie, które wymagają od nas rozwiązania zagadki, wykonania zadania lub odbycia określonej przygody. Te ostatnie mogą być bardziej czasochłonne i wymagające a na końcu zwykle czeka na nas nagroda. W większych pojemnikach pojawiają się różne przedmioty np. małe zabawki, naklejki, gadżety. Jednak wśród graczy

istnieje zasada wymiany, jeśli bierzemy coś z pojemnika, wkładamy coś w zamian o takiej samej lub większej wartości, by kolejni odkrywcy również mieli dobrą zabawę.

Aby zacząć zabawę należy założyć konto na:

www.geocaching.com

Pobierz dedykowaną aplikację na swoje urządzenie. Wybierz skrytkę, przeczytaj opis i nie zapomnij o podpowiedziach. Zaproś do zabawy rodzinę i przyjaciół, dziel się doświadczeniami. Skrytki nie są zakopywane, ale mogą być dobrze zamaskowane. Wpisz się do dzienniczka, który znajdziesz w pojemniku i odłóż go dokładnie tak, jak go znalazłeś. Zaloguj znalezienie w systemie i baw się dobrze.

Gmina Wiśniew w sieci turystyczno- rekreacyjnej

Gmina Wiśniew jest na liście miejscowości, w których powstały trasy TRInO. Skrót oznacza Turystyczno-Rekreacyjne Imprezy na Orientację z mapą lub kompasem, których celem jest atrakcyjne spędzanie wolnego czasu, połączone z poznawaniem walorów turystyczno-krajoznawczych danego regionu.

Na mapie „Wiśniew – Polka Wiśniewska” zostały zaznaczone punkty kontrole z ciekawymi miejscami, którymi są charakterystyczne obiekty. Zadaniem uczestnika gry jest odnaleźć te miejsca i dopasować do nich odpowiednie zdjęcia.

048

TRInO

Długość trasy
4,1 km

Jak można pokonać trasę?

pieszo

rowerem

indywidualnie

grupowo

Długość wiśniewskiej trasy TRInO wynosi 4,1 km i można ją pokonać pieszo, rowerem, indywidualnie lub grupowo. Odpowiedzi z danej trasy należy przesłać za pomocą formularza zamieszczonego na stronie www.trino.pttk.pl lub na e-mail: poczta@trino.pttk.pl

Za przebycie odpowiedniej ilości tras możliwe jest zdobycie odznaki TRInO zgodnie z jej regulaminem. Odznaka posiada 7 stopni i można ją zdobyć za udział w turystyczno-rekreacyjnych InO.

Co to jest TRInO?

TRInO – Turystyczno-Rekreacyjne Imprezy na Orientację – to imprezy z mapą i/lub kompasem, których głównym celem jest turystyczne i rekreacyjne spędzanie czasu na poznawaniu w interesujący sposób walorów turystyczno-krajoznawczych różnych miejscowości i miejsc.

TRInO dedykowana jest dla wszystkich turystów pieszych i rowerzystów, również do osób początkujących, które nie mają jeszcze doświadczenia w wędrówkach z mapą (i ewentualnie z kompasem).

Zasady uczestnictwa

Udział w imprezach na orientację, w tym również turystyczno-rekreacyjnych TRInO polega na przebyciu trasy pomiędzy zaznaczonymi na mapie punktami kontrolnymi (PK), którymi są różne obiekty stałe według dowolnie wybranej przez uczestnika (zespół) trasy.

Swoją obecność na właściwym punkcie kontrolnym Uczestnik (zespół) potwierdza sam poprzez dokonanie odpowiedniego wpisu do karty startowej. Na trasach TRInO punktami kontrolnymi są konkretne obiekty stałe (charakterystyczne czy nietypowe), do których zostały ułożone szczegółowe pytania.

Potwierdzenie obecności przy punkcie (powierdzenie PK) odbywa się poprzez wpisanie odpowiedzi na zadane pytanie – wynikające z dokładnej obserwacji danego obiektu lub sąsiadującego z nim terenu. Istotne jest więc odnalezienie właściwego miejsca (PK).

Sposób postępowania

Uczestnik (zespół, np. rodzina, grupa szkolna) zainteresowany przebyciem trasy – pobiera i/lub drukuje materiały startowe (ew. zaznacza na własnej mapie) i w dowolnym czasie przechodzi trasę przez zaznaczone miejsca, dokonując potwierdzeń punktów kontrolnych poprzez wpisanie na kartę startową odpowiedzi na pytania zgodnie z ich opisem dołączonym do mapy.

Opis do mapy zawiera szczegółowe pytania, na które Uczestnik/zespół musi odpowiedzieć poprzez obserwację danego obiektu i wpisać odpowiedź na kartę startową. Trasę można pokonywać w dowolnym kierunku i potwierdzać PK w dowolnej kolejności. Start i Meta zwykle są umowne (trasy można zaczynać i kończyć w dowolnym miejscu, a nawet pokonywać je w kilku turach).

Wypełnioną kartę startową (zawierającą odpowiedzi do punktów kontrolnych) uczestnik (zespół) dostarcza do organizatorów: przesyła na adres e-mail: poczta@trino.pttk.pl lub bezpośrednio na imprezie na orientację do organizatorów: członków MKInO PTTK lub Klubu InO STOWARZYSZE.

Potwierdzenie udziału

Uczestnik może otrzymać potwierdzenie udziału w TRInO, które może posłużyć do potwierdzenia odznak turystycznych: Odznaki Imprez na Orientację lub innych dyscyplin turystyki kwalifikowanej (np. krajoznawcze, itp.). Potwierdzenia (pieczętąką i podpisem) może dokonać Przewodnik lub Organizator InO na podstawie listy uczestników na dowolnej imprezie na orientację. Możliwe jest również uzyskanie pamiątkowej naklejki.

Jeżeli uczestnik wyraża zgodę – jego imię i nazwisko pojawi się na publikowanej liście osób (zakładka: Uczestnicy), które przebyły daną trasę (po wyrażeniu zgody na publikację danych osobowych lub np. nazwy zespołu).

Odznaka TRInO

Za przebycie odpowiedniej ilości tras możliwe jest zdobycie odznaki TRInO zgodnie z jej regulaminem. Odznaka posiada 7 stopni i można ją zdobyć za udział w turystyczno-rekreacyjnych InO.

051

Funkcjonowanie tras TRInO

Organizatorzy TRInO dokładają wszelkich starań, aby trasy były możliwie ciekawe i oprócz rekreacji na świeżym powietrzu miały duże walory edukacyjne i poznawcze. Z mapą TRInO można ciekawie zwiedzić/poznać różne miejsca historyczne lub przyrodnicze, które w inny sposób mogą być mniej interesujące lub trudno się o nich dowiedzieć oraz je znaleźć. W turystyczno-rekreacyjnych InO uczestniczyć może każdy: całe rodziny, nawet z zupełnie małymi dziećmi (także w wózkach), grupy znajomych czy zorganizowane grupy młodzieży szkolnej (np. zajęcia wychowania fizycznego czy innych zajęć lekcyjnych) i turystyczne.

Dodatkowo każda impreza TRInO, a można uczestniczyć w każdej edycji TRInO w każdej miejscowości, sprzyja również zdobywaniu odznak krajoznawczych i turystycznych PTTK, np.: piesza, InO, kolarska, krajoznawcza, regionalne i inne – zgodnie z odpowiednimi regulaminami PTTK.

Rozwój TRInO

Kontynuacja Projektu obejmuje realizację kolejnych tras TRInO w różnych miejscowościach i miejscach na terenie całej Polski, a także poza granicami.

052

*Kapela Wiśniewska
przed Urzędem Gminy Wiśniew*

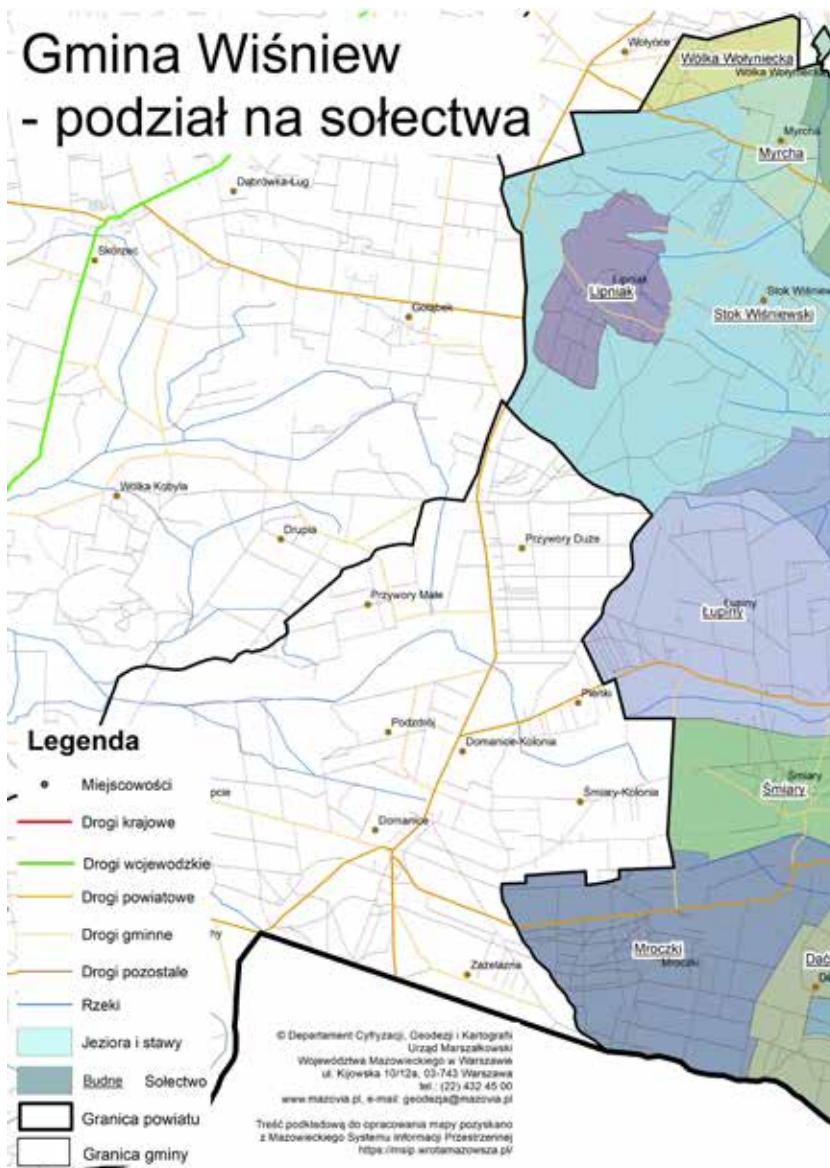

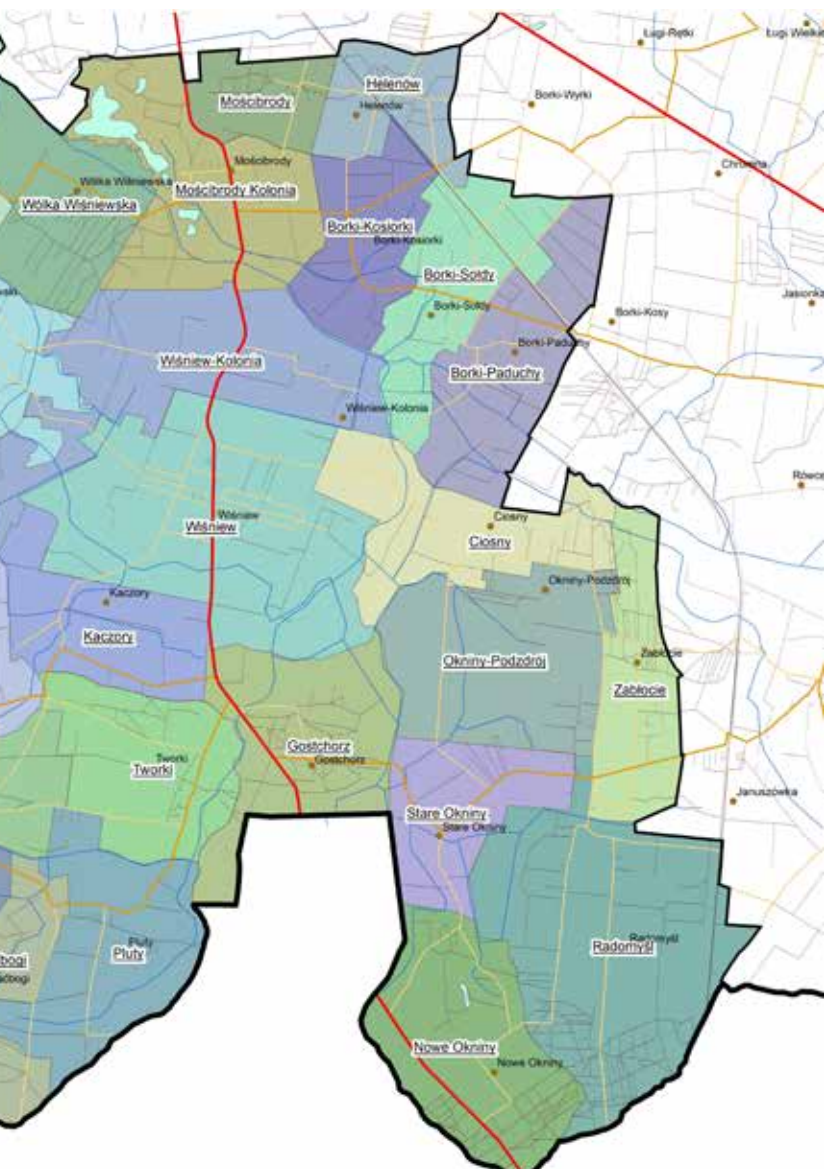
Zwiedzanie Gminy

**Borki Kosiorki, Borki Paduchy
Borki Sólidy, Ciosny, Daćbogi,
Gostchorz, Helenów, Kaczory, Lipniak,
Łupiny, Mościbrody, Mościbrody Kol.,
Mroczki, Myrcha, Nowe Okniny,
Okniny-Podzdrój, Pluty, Radomyśl,
Stare Okniny, Stok Wiśniewski,
Śmiary, Tworki, Wiśniew,
Wiśniew - Kolonia, Wólka Wiśniewska,
Wólka Wołyńska, Zabłocie**

Gmina Wiśniew - podział na sołectwa

054

Borki-Kosiorki

Miejscowość Borki-Kosiorki jest położona w *północno-wschodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego*. Miejscowość leży 7 km od Siedlec w kierunku południowym. Administracyjnie należy do powiatu ziemskiego siedleckiego. Miejscowość zajmuje powierzchnię 285 ha, co stanowi 2,27% powierzchni Gminy.

Trudno jest określić czas osadnictwa na terenie wsi Borki-Kosiorki, szacuje się jednak, że powstała ona w *XVII wieku*. Borki-Kosiorki, jak i inne okoliczne miejscowości z pierwszym członem nazwy „Borki” tj.: Borki Wyrki, Borki Kosy, Borki Paduchy, Borki Sołdy, Borki Świercze były zaliczane do tzw. okolicy szlacheckiej należącej wówczas do

056

Borki - Kosiorki

Gminy Jasionka i parafii Zbuczyn. Wg najstarszych danych, Borki-Kosiorki w 1827 r. *miały 17 domów i 105 mieszkańców*. W roku 1976 wieś została włączona na prośbę mieszkańców do parafii Wiśniew.

W 1976 r. czynem społecznym i z własnym wkładem finansowym mieszkańcy wsi na czele z ochotniczą strażą pożarną rozpoczęli budowę budynku pełniącego funkcję strażnicy i świetlicy wiejskiej. Do użytku obiekt oddano w dn. 30 maja 1982r. Następnym ważnym celem dla mieszkańców wsi była budowa przystanku kolejowego. Po otrzymaniu pozwolenia na budowę cała wieś z wielkim zaangażowaniem zabrała się

do pracy. Z własnych funduszy wsi powstał przystanek kolejowy, który w roku 1983 został oddany do użytku.

Wśród ważnych inwestycji, które zostały wykonane w miejscowości należą:

- 1992 r. – stabilizacja drogi przez wieś Borki-Kosiorki,
- 1994 r. – nawierzchnia asfaltowa,
- 1996 r. – linia telefoniczna i wodociąg,
- 1998 r. – remont świetlicy,
- 1997 r. – wykupienie przez wieś sklepu od GS-u.

Mieszkańcy miejscowości Borki-Kosiorki włożyli wiele wysiłku i pracy w obecny wygląd swojej wsi. W dalszym ciągu są zaangażowani w dalszy jej rozwój.

Liczba mieszkańców: 175 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Gospodarstwo agroturystyczne DUKAT

Tęsknisz za spokojem? Brakuje Ci relaksu i chwili zapomnienia? Koniecznie odwiedź Gospodarstwo Agroturystyczne DUKAT w Borkach-Kosiorkach. Gospodarstwo położone jest w zacisznej okolicy. Czeka tu na Ciebie drewniany domek, piękny ogród z fontanną, grill, palenisko oraz rześkie powietrze i miła atmosfera.

Organizujemy: przyjęcia i imprezy okolicznościowe do 50 osób, spotkania towarzyskie przy grillu lub ognisku do 35 osób, jazdy konno.

Mamy do dyspozycji 12 komfortowych miejsc noclegowych czynnych 24h. Jest to 5 pokoi – każdy z własną łazienką. W każdym pokoju dostępny jest telewizor, a także bezprzewodowy internet Wi-Fi. Mamy również „małe kino” – salę z dużym telewizorem wspartą odpowiednim nagłośnieniem. Do dyspozycji gości pozostaje również zadaszniana altana oraz plac zabaw dla dzieci. Oferujemy całodzienne wyżywienie – kuchnia wiejska i regionalna.

058

Kontakt:

Gospodarstwo Agroturystyczne DUKAT
Borki – Kosiorki 2A
08-112 Wiśniew
tel. 660 422 233

Borki-Paduchy

Miejscowość Borki-Paduchy jest położona *we wschodniej części gminy Wiśniew*. Miejscowość leży 16 km od Siedlec w kierunku południowo – zachodnim. Administracyjnie należy do powiatu siedleckiego. Łączny obszar zajmuje powierzchnię 410,85 ha.

Borki-Paduchy położone są w linii prostej, w odległości 10 km od Siedlec, w pobliżu linii kolejowej Siedlce-Łuków, zwanej w II poł. XIX w. „drogą żelazną warszawsko-terespolską”. Teren na którym położone są Borki-Paduchy w okresie średniowiecza stanowił północną część historycznej Ziemi Łukowskiej.

Niewątpliwie historia wsi Borki-Paduchy łączy się z rodami Borkowskich i Jastrzębskich, którzy prawdopodobnie osiedlili się w Paduchach już na początku XVI w. *Po raz pierwszy nazwa wsi Borki jako Paduchy zapisano w 1529 r., natomiast w 1531 r. spotykamy się z zapisem Borki Paduchi*. Była to półłanowa wieś zamieszkiwana przez szlachtę zagrodową. Już w 1564 r. widnieje zapis, że Paduchi miały 8 łanów ziemi. W 1580 r. Paduchy zamieszkiwało wielu Borkowskich i kilku Borzymów. *Od 1620 r. nazwa Borki Paduchy wstępuje już stale*.

W XVII w. zaścianek Paduchy należał do parafii w Zbuczynie. W II poł. XVIII w. Paduchy wchodziły w skład starostwa wiśniewskiego, którego posesorem był książę Stanisław Jabłonowski. Właścicielem wsi Borki-Paduchy był Adam Jastrzębski, który w 1760 r. zapisał na rzecz Bractwa Różańcowego działającego przy kościele w Zbuczynie 200 zł polskich. Informacje dotyczące historii wsi Borki-Paduchy odnajdujemy w Herbarzu Polski Adama Bonieckiego, w którym jest wzmianka pochodząca z 1780 r. o sprzedaży części Borki-Sołdy przez synów Adama Ja-

strzębskiego właściciela Bork-Paduch, synowi Jana – Sebastianowi Jastrzębskiemu. 12 grudnia 1809 r. wieś Borki-Paduchy odziedziczył po śmierci ojca Wacława Jastrzębskiego jego syn Adam Jastrzębski. Współwłaścicielem dóbr Borki-Paduchy był ks. Jan Jastrzębski, który zmarł 5 czerwca 1843 r. Po jego śmierci sukcesorami stali się: Adam i Aleksander Jastrzębski (bracia) oraz Małgorzata z Jastrzębskich pierwszego ślubu Siostrzykowska, powtórnego Chromińska i Eleonora z Jastrzębskich z drugiego ślubu Siestrzewitowska (siostry). W 1846 r. dobra Borki-Paduchy należące do Wacława Cielemeckiego przeszły na własność Adama Jastrzębskiego, w ¼ części należące do ks. Jana Jastrzębskiego otrzymał Kazimierz Jastrzębski.

Z danych zawartych w „Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich”, t. I, Warszawa 1880, s. 311, wieś Borki-Paduchy w 1827 r. liczyła 17 domów i 116 mieszkańców, natomiast w 1880 r. 18 domów i 95 mieszkańców.

060

Po upadku Rzeczypospolitej w 1795 r. Paduchy i Sołdy wraz z regionem znalazł się pod zaborem austriackim, w granicach tzw. Nowej Galicji. Administracyjnie wchodził do cyrkułu siedleckiego. W wyniku wojny francusko-polsko-austriackiej 1809 r., Paduchy wraz z Nową Galicją znalazły się w granicach Księstwa Warszawskiego, wchodząc administracyjnie od 1810 r. do departamentu siedleckiego. Po klęsce Napoleona pod Moskwą w 1812 r., Zbuczyn znalazł się pod panowaniem cara rosyjskiego.

Następnie administracyjnie Borki-Paduchy weszły do województwa podlaskiego (1816-1837), a potem guberni podlaskiej (1837-1843) i guberni siedleckiej (1867-1912) w Królestwie Polskim.

W okresie kolejnego zrywu Polaków 22 stycznia 1863 r., które do historii Polski przeszło pod nazwą Powstanie Styczniowe, swoją kartę zapisali mieszkańcy wsi Borki-Paduchy. W tym miejscu warto wspomnieć, że na terenie,

*Kaplica
Borki-Paduchy*

gdzie obecnie znajduje się Wiejski Dom Integracji, w latach 60-tych XIX w. znajdowała się karczma, której właściciel Pawluk vel Pawlik Dominik, włączył się w walkę z wojskami rosyjskimi. Zabił dwóch żołnierzy rosyjskich, za co został skazany przez wojskowy sąd rosyjski na karę śmierci przez powieszenie. Karę wykonano w Paduchach 24 lutego 1864 r.

W okresie 1915-1918 mieszkańcy wsi Borki Paduchy aktywnie uczestniczyli w tworzeniu pod okupacją niemiecką struktur zakonspirowanej przed okupantem Polskiej Organizacji Wojskowej. Na terenie placówki Wiśniew aktywnie działał, m.in. Augustyn Jastrzębski „Więziński”, który po odzyskaniu niepodległości przez Polskę odbył służbę w stopniu plutonowego, w 22 pp, w Siedlcach, czy Jan Jastrzębski ur. w Sołdach w strukturach POW pla-

cówki Sołdy/Paduchy-Wiśniew działał do 11 listopada 1918 r.

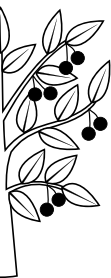
W okresie okupacji hitlerowskiej na terenie Paduch i Sołd działały organizacje podziemne (Armia Krajowa, Narodowe Siły Zbrojne, Bataliony Chłopskie), które podjęły walkę z Niemcami. W trakcie głośnej akcji na niemiecki pociąg urlopowy (Schnellzug mit Fronturlauberabteilen – „SF-Zug nr 82” – przyp. W.Ch.) w dn. 29 lutego 1944 r. pod miejscowością Borki-Kosy, jako zabezpieczenie odwodowe miały stanowić oddziały AK i BCh z terenu Wiśniewa i Bork-Paduch. W tym miejscu nadmienię, że żołnierze idący na tę akcję pobierali broń z konspiracyjnego magazynu, który znajdował się w Ciosnach u Wróbla. W trakcie walk o Siedlce od 24-31 lipca 1944 r. przez Borki Paduchy i Sołdy przemieszczały się sowieckie czołgi z 11 Korpusu Pancernego gen. Iwana Juszczuka, m.in. czołgi z 36 brygady pancernej dotarły o godz. 2400 24 lipca 1944 r. do wsi Sołdy. Po zajęciu Paduch 24 lipca 1944 r. przez Armię Czerwoną, mieszkańcy wsi nie pogodzili się z narzuconą władzą komunistycz-

062

Borki-Paduchy

Wiejski Dom Integracji w Borkach-Paduchach

na przez Moskwę. W strukturach WiN-u aktywnie działał mieszkaniec Paduch Konstanty Borkowski „Lisdejko” – członek PSL i przewodniczący Gminnej Rady Narodowej w Wiśniewie, pełnił funkcję zastępcy komendanta Rejonu nr 106. Bezpośrednio podlegał Stanisławowi Miszczukowi „Kłos”. W lipcu 1945 r. na mocy rozkazu KO XVII NSZ mjr Zygmunta Roguskiego „Perkuła”, Konstanty Borkowski otrzymał awans do stopnia starszego sierżanta. Działał w strukturach Wolność i Niezawisłość w okresie 1945-1946, tj. do momentu aresztowania przez UB w grudniu 1946 r. W trakcie działań konspiracyjnych, utrzymywał kontakty z Józefem Dukiem – prezesem gminnego Zarządu PSL w Wiśniewie i Aleksandrem Jurzykiem – członkiem gminnego Zarządu PSL w Wiśniewie. Jako zastępca komendanta Rejonu nr 106, jego żołnierze dokonali akcji ekspropriacyjnych na kasę gminną w Wiśniewie, w trakcie której zostało zarekwirowanych 33 800 zł i na pociąg jadący z Łukowa do Siedlec w dniu 4 grudnia 1946 r. na stacji kolejowej w Dziewulach.

063

Niektórzy mieszkańcy Paduch za działalność w strukturach II konspiracji przypłacili więzieniem w Polsce komunistycznej.

Liczba mieszkańców: 489 osób (na dzień 31.01.2019r.)

Borki-Sółdy

Miejscowość Borki-Sółdy jest położona we wschodniej części gminy Wiśniew. Miejscowość leży 12 km od Siedlec w kierunku południowo – zachodnim na trasie drogi powiatowej Mościbrody Kolonia – Borki Paduchy. Administracyjnie należy do powiatu siedleckiego.

Liczba mieszkańców: 175 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Plac Zabaw

Borki-Ciosny

Ciosny (Baranek)

Wież w Polsce położona w województwie mazowieckim, w powiecie siedleckim, w gminie Wiśniew, 2,5 km na wschód od Wiśniewa. Wierni Kościoła rzymskokatolickiego należą do parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Wiśniewie. W latach 1975–1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa siedleckiego. Przez wieś przebiega droga powiatowa z Wiśniewa do Starych Oknin i Oknin-Podzdrodu

Liczba mieszkańców: 122 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

Daćbogi

Miejscowość Daćbogi jest położona *w południowej części gminy Wiśniew*. Miejscowość leży w odległości 16 km od Siedlec w kierunku południowo-zachodnim, gdzie swój bieg zaczyna rzeka Muchawka, w odległości 3 km od drogi krajowej nr 63. Miejscowość Daćbogi otaczają wioski: od wschodu Biardy, od zachodu Mrocзки, od północy Śmiary i Tworki, natomiast od południa ogromny obszar lasu, gdzie można zobaczyć rzadko spotykaną w tym rejonie Polski rosnącą jodłę. W tym też lesie znajduje się rezerwat przyrody, gdzie można zobaczyć, jak radzi sobie natura bez ingerencji

Znaczną część wsi zajmują kompleksy leśna, które stanowią około 23% jej powierzchni. Występują również obszary o liczным występowaniu chronionych i rzadkich gatunków zwierząt. O atrakcyjności turystycznej Daćbog decyduje kilka czynników: ukształtowanie terenu, bogactwo przyrodnicze, o którym świadczy występowanie chociażby jodły w lasach oraz długa i ciekawa historia, która odcisnęła wiele śladów w wyglądzie tych miejscowości.

065

Pierwsza wzmianka o wsi Daćbogi pojawiła się w rejestrze poborowym z 1531 r. Wśród okolicznej ludności rozpowszechnione jest przekonanie, że *nazwa wsi Daćbogi pochodzi od pogańskiego bóstwa, którego ośrodek kultu miał znajdować się w pobliskim świętym gaju*.

Inna wersja źródła nazwy doszukuje się w okrzyku, jaki *mieli wydać wojowie Bolesława Chrobrego usiłujący nawrócić miejscową ludność na chrześcijaństwo – „oddać bogi”*.

Prawdą jest, że w najstarszych metrykach nazwę wsi pisano jako „daczibogi” lub „dacz bogi”, a tak zapewne

Świątlica w Daćbogach

066

brzmiały w staropolszczyźnie okrzyki bolesławowych wojowników. Mieszkańcy tych wsi brali czynny udział w powstaniach Styczniowym i Listopadowym. Tutaj też przybywał, walczył, a potem ukrywał się znany nam z historii ks. Brzóska.

W latach 70. XX wieku w Daćbogach znajdowała się filia Szkoły Podstawowej, która mieściła się w wybudowanym przed II wojną i przebudowanym w 1962 r. Domu Ludowym. Znajdował się tu również młyn – wiatrak, który zapewniał dostatek mąki we wszystkich zagrodach.

Pprzed ustanowieniem parafii p.w. Świętej Rodziny w Śmiarach, wieś należała do parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Domanicach.

Gostchorz

Miejscowość Gostchorz jest położona w południowej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Miejscowość leży 16 km od Siedlec w kierunku południowo-zachodnim. Administracyjnie należy do powiatu ziemskiego siedleckiego. Łączny obszar zajmuje powierzchnię 458 ha co stanowi 3,6% powierzchni Gminy. Gmina graniczy również z Łukowskim Obszarem Chronionego krajobrazu.

Liczba mieszkańców: 179 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Helenów

067

Strona internetowa sołectwa: www.helenow.az.pl

Helenów jest jednym z 27 sołectw wchodzących w skład Gminy Wiśniew. Trudno jest jednoznacznie określić czas osadnictwa na terenie wsi Helenów. *Nazwa wsi Helenów pochodzi od imienia żeńskiego Helena.* Pierwsze wzmianki historyczne o drewnianych zabudowaniach w Helenowie pojawiają się w I poł.

Helenów jest jedną z młodszych miejscowości w gminie. Przez długi czas w Helenowie było jedynie kilka chat. „Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i Innych Krajów Słowiańskich” podaje, że w I połowie XIX w. w Helenowie było 2 domy zamieszkałe przez dwóch mieszkańców. Jednak w drugiej połowie XIX wieku nastąpił znaczny wzrost osadnictwa i napływ ludności, gdyż dane opracowane na podstawie I Powszechnego Spisu Ludności w II Rzeczypospolitej (1921 r.) podają, że Helenów zamieszkiwało w tym czasie 97 osób żyjących w 18 domach.

W 1967 roku w trakcie pożaru wsi, spaleniu uległa znaczna część zabudowań Helenowa, która w tym czasie w przeważającej części była drewniana. W późniejszym czasie wioska przeżyła jeszcze kilka pożarów, ale o wiele mniejszej skali. Lata 80 XX w. to okres znacznej aktywizacji mieszkańców, którzy w czynie społecznym wykonali wiele inwestycji w swojej miejscowości i okolicy, wtedy to powstały m.in. świetlica wiejska, budynek ówczesnego sklepu wielobranżowego, przystanek kolejowy PKP Borki-Kosiorki.

Rozwijała się także działalność kulturalno-społeczna, działało przez pewien czas Koło Gospodyń Wiejskich, młodzież stowarzyszona w kole Związku Młodzieży Wiejskiej organizowała m.in. wiele inicjatyw o charakterze kulturalnym, w wiosce działał punkt biblioteczny. Natomiast czas lat 90 XX w. Helenowie - po okresie przemian ustrojowych Państwa Polskiego - były okresem, gdy paradoksalnie pomimo czasu szeroko pojmowanej „wolności” inicjatywy społeczne uległy wygaszeniu, ale za to wioska weszła w okres rozwoju infrastrukturalnego, w tym czasie

zostały wykonane m.in. telefonizacja, w samej miejscowości wylano asfalt na drodze będącej osią wsi, a także utworzono lub zmodernizowano drogi wylotowe z wioski do innych miejscowości.

Dominantą przestrzenną miejscowości jest obiekt użyteczności publicznej. Jest to świetlica wiejska, w której gromadzi się miejscowa społeczność. Obiekt, chociaż nie jest położony w centrum geometrycznym wsi służy wszystkim jej mieszkańcom, prowadzona jest w nim również działalność Koła Gospodyń Wiejskich, które zostało reaktywowane w 2014 roku

069

Kaczory

Wieś w Polsce położona w województwie mazowieckim, w powiecie siedleckim, w gminie Wiśniew. Wierni Kościoła rzymskokatolickiego należą do parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Wiśniewie. W latach 1975–1998 miejscowość należała administracyjnie do województwa siedleckiego. Wieś liczy 151 mieszkańców (dane z 31 stycznia 2019 r.). Przebiega tędy droga gminna Gostchorz – Łupiny, a w odległości 0,5 km droga krajowa nr 63. W 2010 roku została oddana do użytku droga gminna Kaczory – Wiśniew. W 1940 żandarmeria niemiecka rozstrzelała we wsi pięciu mężczyzn.

Liczba mieszkańców: 151 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

070

Kaczory

kapliczka
Kaczory

Lipniak

Lipniak położony jest na granicy czterech Gmin: Wiśniew, Domanice, Skórzec i Siedlce. Miejscowość ta jest położona 1 km od głównej trasy Siedlce-Domanice.

Liczba mieszkańców: 153 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

Występują tutaj takie zwierzęta jak łoś, jelen, sarna, zając, borsuk, jeże, wiewiórki, łosice, kuny, lisy, bobry i wiele rodzajów ptaków. Na terenie otwartym znajdują się też siłownie zewnętrzne oraz plac zabaw.

Wczasie II wojny światowej działy się tu wielkie starcia wojenne. Były tu wojska niemieckie, rosyjskie i polskie. Miejscowość została prawie całkowicie spalona, zostało około trzech domów. To miejsce dnia 13.X.2013 zostało upamiętnione Kapliczką i Krzyżem

Ścieżka przyrodniczo - leśna „Lipniak”

Przeznaczona jest dla dzieci, młodzieży szkolnej i dorosłych w celu przybliżenia im zasad funkcjonowania ekosystemu leśnego, zapoznania z gospodarką w lasach i pracą leśników. Zlokalizowana jest na terenie kompleksu leśnego w pobliżu miejscowości Lipniak (trasa z Siedlec w kierunku Domanic), w odległości ok. 11 km od Siedlec.

W punkcie wyjścia przy parkingu znajduje się wiata z ławostołami oraz miejscem do palenia ognisk. Pod wiatą mogą być prowadzone zajęcia dla osób niepełnosprawnych. Po drugiej stronie ulicy zlokalizowano plac zabaw dla dzieci. Wzdłuż ścieżki rozmieszczono tabliczki z nazwami i krótkim opisem gatunków runa leśnego, drzew i krzewów, tabliczki kierunkowe oraz 3 zadaszania stołów. Dojazd z Siedlec – autobusy w kierunku: Brodki, Domanice, Kopcie, Olszyc, Wiśniew, Wodynie lub autobusami linii podmiejskiej – „G” i „S”

Łupiny

Łupiny leżą na *równinie mazowieckiej pomiędzy dwoma gminami Domanice i Wiśniew*. Wzdłuż granicy ze Śmiarami płynie mała rzeczka Łupinka, która swój początek bierze z łąk na tzw. Kruku. Jadąc od strony Kaczor po obu stronach widać stawy rybne będące własnością rodziny Orzechowskich. Łupiny należą do gminy Wiśniew.

Od 1997 roku przynależą do nowej parafii Świętej Rodziny. Miejscowość jest rozciągnięta wzdłuż asfaltowej szosy, która została wykonana w czynie społecznym od Kaczor w kierunku Domanic w latach 1983-1987.

Istnieje kilka interpretacji nazwy Łupiny. Jedną z nich jest nazwa rzeczki Łupinki, drugą łacińska nazwa lupus czyli wilk, następną to łupienie, grabienie, obdzieranie. Mogło to być miejsce gdzie grasowali zbójcy. Jest jeszcze jedna wersja jakoby od łużyny tj. mokradeł, łągów.

073

Pierwsza udokumentowana wzmianka o Jastrzębiach i Łupinach pojawia się w dokumencie biskupa Wojciecha Jastrzębca z 1418 roku.

W XIX wieku w dokumentach do hipoteki dóbr Łupiny występuje nazwa drogi „Stary Gościnie Liwski”. Prawdopodobnie wiódł z Lublina przez Łuków, lasem okolicę Grzędówki do Tworków przez Śmiary, do Łupin, Przywór na Teodorów w kierunku Liwa i stąd może do Gdańska.

Jedynym zabytkiem jest mały dwór wybudowany w połowie XIX wieku przez rodzinę Orzechowskich pieczętujących się herbem Rogala, wywodził się ten ród z Orzechowa w województwie lubelskim i miała przynajmniej dwóch senatorów w rodzie. Rodzina Orzechowskich odkupiła ten

majątek od Olędzkich w 1850 roku. Do dnia dzisiejszego zachowała się jeszcze obora z kamienia i piwnica.

Miejszem rekreacyjno – sportowym jest boisko do gry w piłkę nożną z dwoma bramkami (wykonane w czyście społecznym) i plac zabaw dla małych dzieci (zakupiony z pieniędzy funduszu sołeckiego). W nowej odnowionej świetlicy wiejskiej od 2015 roku jedną z sal wyposażoną jest w sprzęt sportowy ATLAS, ROWEREK rehabilitacyjny i dużą stojącą grę PIŁKARZYKI.

WŁupinach działa Koło Gospodyń Wiejskich od 2018 roku posiada wpis do Krajowego Rejestru Kół Gospodyń Wiejskich. Koło liczy 12 członkiń. Współpracuje z innymi kołami z terenu gminy Wiśniew, z Gminnym Ośrodkiem Kultury, z SOKiAł. w Krzesku, z ARiMR w Siedlcach.

074

Od 1962 roku w Łupinach działa Ochotnicza Straż Pożarna. W 2018 roku w listopadzie obchodziła 65 lecie istnienia i nadania sztandaru OSP. Otrzymała jako jedyna w gminie Wiśniew nowy samochód strażacki typu Volvo. Działa aktywnie i wyjeżdża do wszystkich pożarów. W jej skład wchodzi dwie drużyny: starsza i młodzieżowa. Co roku na terenie gminy Wiśniew odbywają się zawody sportowo – pożarnicze w, których uczestniczą obie drużyny.

Łupiny

*Wiejski Dom Kultury
w Łupinach*

Mościbrody

Miejscowość Mościbrody jest położona w północno-zachodniej części Gminy Wiśniew w powiecie siedleckim, jest to wschodnia część woj. mazowieckiego. Obszar tej miejscowości to prawie 350 ha gruntów i wód. To stanowi 2,76% powierzchni Gminy Wiśniew.

Pierwsza informacja o Mościbrodach pochodzi z roku 1840. W tym to czasie został założony folwark w Mościbrodach (murowany dwór z czerwonej cegły) przez rodzinę Jarzabów. Są liczne zbiorniki wodne tzn. stawy rybne.

075

Dwór Mościbrody

Po Powstaniu Styczniowym w roku 1863 za udział w Powstaniu majątek i jego dobra zostały skonfiskowane przez carat. Wymieniony majątek wraz z jego dobrami przekazano generałowi Maniukinowi.

W roku 1867 utworzono gubernię siedlecką przez władze rosyjskie i carskie. Były także drewniane domy tzw. czworaki dla pracowników majątku. Jeden z nich istnieje po dzień dzisiejszy i jest zamieszkały.

Miejscowość jest położona malowniczo, z jednej strony rzeka Muchawka z drugiej las tzw. „Gajki”.

Obecnie dwór jest w posiadaniu państwa P. Borkowskich. Istnieje tutaj zakład mięsny.

Zabytki to zespół pałacowo-dworski odrestaurowany z funduszy unijnych przez byłego posła i senatora Krzysztofa Borkowskiego.

Istnieje KGW wspólnie z mieszkańcami Mościbrody – Bor-ki Kosiorki.

Od kilku lat odbywają się imprezy takie jak: festyny, pikniki – święto pieczonego indyka, które organizuje p Krzysztof Borkowski.

077

Dwór Mościbrody - Restauracja

**” to, co najlepsze
z polskiej kultury
ziemiańskiej**

Dwór w Mościbrodach

Folwark w Mościbrodach powstał w latach 40 XIX wieku.

Najlepsze miejsce do spędzania wolnego czasu.

To, co najlepsze z polskiej kultury ziemiańskiej niespełna 100 km od Warszawy.

Piękna przyroda, niecodzienna atmosfera, tradycyjna podlaska gościnność i smaki staropolskiej kuchni – brama zabytkowego folwarku Mościbrody pozostaje otwarta dla Gości od lat 40. XIX wieku.

Poddany pieczołowitej renowacji Dwór zaprasza do odkrycia zarówno pełnych uroku i charakteru wnętrz, jak też komfortowo wyposażonych pokoi. W oficynie znajduje się recepcja, pokoje gościnne oraz warta osobnej opowieści Restauracja Dworska. W restauracyjnym menu królują tradycyjne staropolskie potrawy, wędliny, pasztety i mięsa własnego wyrobu oraz ryby z okolicznych stawów. Nieprzypadkowo Dwór Mościbrody leży na wyróżnionym Szlaku Kulinarnym Mazowiecka Micha Szlachecka, szlaku folkloru i smaków Mazowsza.

Nasza posiadłość jest idealnym miejscem do zorganizowania wydarzeń – szkoleń, warsztatów, plenerów, eventów, bali, przyjęć, bankietów, biesiad ludowych przy muzyce na żywo, wesel i różnych spotkań okolicznościowych. Spragnionych spotkań w klimacie rustykalnym w mniejszym lub większym gronie zapraszamy na Podwórze Biesiadne, wymarzone do zadań specjalnych.

Spotkania rodzinne, a w szczególności wesela w Dworze Mościbrody cieszą się dużą popularnością. Profesjonalny serwis, a przede wszystkim szczególny urok miejsca sprawiają, że te wyjątkowe chwile zapisują się w rodzinnej historii na długie lata. Zaplanujcie je Państwo u nas!

W części hotelowej zapewniamy nocleg dla 60 osób w pokojach i apartamentach. 10 pokoi o najwyższym standardzie mieści się we dworze, 8 pokoi gościnnych w oficynie oraz 10 pokoi na poddaszu dla miłośników tradycyjnego stylu wiejskiego.

W ofercie dodatkowej, czyniącej pobyt u nas jeszcze bardziej różnorodnym i atrakcyjnym są rowery, sprzęt wodny, wędkowanie, nordic walking, masaże, warsztaty rękodzieła, kuligi lub przejażdżki bryczką – w zależności od pory roku, czy bliskie natury spacer i obserwowanie przyrody w towarzystwie przyrodnika pt. „Ptaki o świcie”.

Kontakt

Mościbrody 52, 08-112 Wiśniew (woj. mazowieckie)

Rezerwacja pokoi +48 (25) 641 70 30

Rezerwacja stolików w Restauracji Dworskiej

recepca@dwormoscibrody.pl

Mościbrody Kol.

Sołectwo Mościbrody Kolonia jest położone w północno-zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Zajmuje obszar 349,76 (Mościbrody) ha.

Liczba mieszkańców: 237 osób (na dzień 31.01.2019r.) – łącznie z sołectwem Mościbrody

Mroccki

080

Miejscowość Mroccki jest położona *w zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego*. Zajmuje obszar 737 ha, co stanowi 5,9 % powierzchni gminy.

Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo - Podlaskiej.

Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych w okresie zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzna polodowcowa. Wieś położona jest na równinie i dość dobrze zadrzewiona. W rejonie wsi Mroccki występują gliny, piaski i żwiry morenowe. Są to gliny piaszczyste, rzadziej piaski gliniaste półzwarte i twardoplastyczne.

Mroczki są jednym z zaścianków dawnej wsi Jastrzębie o typowo szlacheckim charakterze. Zamieszkiwał go stary ród Jastrzębskich herbu Ślepowron przybyły z ziemi Łomżyńskiej na Mazowsze w XIV wieku. Gdy ród Jastrzębskich rozrósł się, założono nowe wsie: Jastrzębie Daćbogi, Jastrzębie Łupiny, Jastrzębie Tworki, Jastrzębie Pluty, Jastrzębie Smiary, Jastrzębie Mroczki. W powstaniu styczniowym brało udział wielu mieszkańców. Według źródeł przed odejściem w tajemnicy wykonali krzyż dwuramienny i drewniany miecz z rękojeścią w kształcie krzyża. W ostatnią noc przed wyruszeniem na powstanie przynieśli i postawili te dwa symbole na środku rozchodzących się dróg w Mroczkach. Gdy budowano drogę we wsi krzyż przeniesiono na teren obejścia byłego powstańca.

081

Podczas powstania jeden z mieszkańców wsi wraz ze swą córką utrzymywali kontakt z powstańcami, którzy u nich zaopatrywali się w potrzebne produkty i niezbędne informacje. Przebywał u nich również ks. Stanisław Brzóska. Od 1973 r. wsie byłego zaścianka wraz z Mroczkami znalazły się w gminie Wiśniew.

Liczba mieszkańców: 225 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Strona internetowa sołectwa: www.mroczki.com.pl

Świetlica
w Mroczkach

082 Myrcha

Miejscowość Myrcha jest położona w *północno-zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, w wschodniej części Województwa Mazowieckiego*. Zajmuje obszar 239 ha, co stanowi 1,9 % powierzchni gminy.

Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo-Podlaskiej. Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych w okresie zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzną polodowcowa. W rejonie wsi występują pola piasków przewianych. Są to obszary o powierzchni lekko falistej, wysokościach względnych do 5 m i spadkach mniejszych niż 5%. Na terenach tych występują wydmy o wysokościach względnych 5-10 m i nachyleniu zboczy do 10%.

Znaczną część wsi zajmują kompleksy leśne, które stanowią ponad 20% jej powierzchni. Znajdują się tu również obszary o liczным występowaniu chronionych i rzadkich gatunków roślin.

Pierwsze informacje o miejscowość pochodzą z 1827 roku. Nazwa wsi brzmiała wówczas *Myrchy*. Leżała ona w gminie Wiszniów w odległości 6 wiorst od Siedlec i należała do parafii Zbuczyn. Była to wieś rządowa i liczyła cztery domy w których zamieszkiwało 18 mieszkańców. W roku 1881 wieś liczyła już ponad 40 mieszkańców i zajmowała sto siedemnaście mórg obszaru.

W miejscowości znana jest legenda o młynie w Myrsze.

Dawno, dawno temu nad rzeką w Myrsze był młyn. Młynarz słynął na okolicę ze swego bogactwa. Pewnego dnia, a było to wczesną wiosną przyszedł do młyna ubogi człowiek. Kłaniał się uniżenie bogaczowi i prosił o woreczek mąki dla chorej żony i maleńkich dzieci. Obiecywał młynarzowi, że wszystko odpracuje. Młynarz rozgniewał się, nie dał mąki, biedaka poszczuła psami. Strapiony człowiek odszedł.

Wieczorem zerwała się straszna burza. Cały świat ogarnęły ciemności, przerywane błyskawicami i grzmotami. Nagle piorun uderzył w młyn, który stanął w płomieniach.

Rzeka która dotąd płynęła leniwie wystąpiła ze swego koryta i pokryła budynki młynarza. Czego ogień nie strawił zniszczyła woda. Rano, gdy mieszkańcy wsi wyszli z domów dziękując Bogu za ocalenie nie zobaczyli już młyna. Tylko rzeka płynęła dalej.

Nikt nie wie co stało się z młynarzem czy zginął w płomieniach, czy go woda utopiła, czy uciekł daleko?

Liczba mieszkańców: 105 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Nowe Okniny

084

Myrcha

Wież w Polsce położona w województwie mazowieckim, w powiecie siedleckim, w gminie Wiśniew. Według danych ze spisu ludności z 2019 roku wieś liczy 154 mieszkańców.

W latach 1975–1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa siedleckiego .

W odległości 600 metrów od wsi przebiega droga krajowa nr 63 Sławatycze – Węgorzewo. Wierni Kościoła rzymskokatolickiego należą do parafii św. Andrzeja z Awelinu w Radomyśli lub do parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Gręzówce.

Liczba mieszkańców: 154 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

Okniny-Podzdród

Wieś w Polsce położona w województwie mazowieckim, w powiecie siedleckim, w gminie Wiśniew. W latach 1975–1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa siedleckiego. Wieś licząca 59 osób (na dzień 31.01.2019 r.). Przez wieś przebiega droga powiatowa Wiśniew – Zbuczyn.

Liczba mieszkańców: 59 osób (na dzień 31.01.2019r)

Pluty

Miejscowość Pluty jest położona *w południowej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim*, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Miejscowość leży 16 km od Siedlec w kierunku południowo-zachodnim, gdzie swój bieg zaczyna rzeka Muchawka, w odległości 3 km od drogi krajowej nr 63. Administracyjnie należy do powiatu ziemskiego siedleckiego. Otaczają je wioski, od wschodu miejscowość Biardy, od zachodu Mrocзки, od północy Śmiary i Tworki, natomiast od południa ogromny obszar lasu, gdzie można zobaczyć rzadko spotykaną w tym rejonie Polski rosnącą jodłę. W tym też lesie znajduje się rezerwat przyrody, gdzie można zobaczyć jak radzi sobie natura bez ingerencji człowieka. Każda wieś to odrębne sołectwo. Ich łączny obszar zajmuje powierzchnię 778 ha co stanowi 6,2% powierzchni Gminy.

Znaczną część wsi zajmują kompleksy leśne, które stanowią około 23% jej powierzchni. Występują również obszary o licznych występowaniu chronionych i rzadkich gatunków zwierząt. O atrakcyjności turystycznej Plut decyduje kilka czynników: ukształtowanie terenu, bogactwo przyrod-

nicze, o którym świadczy występowanie chociażby jodły w lasach oraz długa i ciekawa historia, która odcisnęła wiele śladów w wyglądzie tej miejscowości

Pierwsza wzmianka o wsi Pluty pojawia się w rejestrze poborowym z 1531 r. Wśród okolicznej ludności rozpowszechnione jest przekonanie, że nazwa wsi Pluty pochodzi najprawdopodobniej od położenia w pobliżu mokradeł, bo „pluta” to niepogoda, kałuża, woda stojąca w zagłębieniach.

Mieszkańcy wsi brali czynny udział w powstaniach Styczniowym i Listopadowym. Tutaj też przebywał, walczył a potem ukrywał się znany nam z historii ks. Brzóska.

Przed ustanowieniem parafii Św Rodziny w Śmiarach wsie należały do parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Domanicach.

086

Liczba mieszkańców: 123 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

Pluty

Radomyśl

Miejscowość Radomyśl *położona jest pomiędzy miastami powiatowymi Siedlce i Łuków, w południowo-wschodniej części gminy Wiśniew w powiecie siedleckim, w granicach administracyjnych województwa mazowieckiego.* Tworzy wraz z wsią Zabłocie jeden zwarty kompleks wiejski ze wspólnymi obiektami użyteczności publicznej. Od południa wieś Radomyśl graniczy z województwem lubelskim.

Trudno określić dokładnie czas osadnictwa na terenie obecnej wsi Radomyśl. *Najstarsza wzmianka historycz-*

na pochodzi z 1418r. Dowiadujemy się z niej, że wówczas wieś Radomyśl należała do parafii w Łukowie, a od 1448 r. do parafii Zbuczyn.

Nazwa wsi Radomyśl, według źródeł pochodzi od dziedziców o nazwiskach jednobrzmiących z nazwą wioski, w których były folwarki, stąd Radomyski w Radomyśli. Wg innych przekazów Radomyśl to nazwa dzierżawcza od imienia Radomysł.

Źródła podają, że w 1584 r. za panowania Stefana Batorego Radomyśl funkcjonowała jako miasto na prawie niemieckim, na mocy przywilejów nadanych założycielowi - Jakubowi Sieniawskiemu. Od tamtego czasu mogły odbywać się tam targi i jarmarki a także działać cechy rzemieślnicze. Do upadku miasteczka doprowadziły wojny szwedzkie.

Kościół
w Radomyśli

Wczasie rozbiorów opisywane tereny znalazły się pod zaborem rosyjskim i austriackim. W latach 1845-1855 klęski żywiołowe i epidemia cholery, wyludniły znacznie obie wsie.

W1914 roku przez wieś Radomyśl przetoczyły się wycofujące wojska rosyjskie.

Czasy II wojny światowej silnie wpisały się w życie okolicznej ludności, która aktywnie działała w organizacjach podziemnych - ZWZ i AK. Funkcjonowała także tajna drukarnia, wydająca pismo „Idzie wolność”. Mieszkańcy byli wywożeni na przymusowe roboty do Niemiec i do obozów koncentracyjnych.

Po II wojnie światowej do 1972r. Radomyśl była siedzibą Gromadzkiej Rady Narodowej. W wyniku reorganizacji podziału administracyjnego kraju, z dniem 1 grudnia 1972 Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie została włączona do nowo powstałej Gminy Wiśniew.

088

Wieś Radomyśl jest wsią parafialną Kościół pw. Św. Andrzeja Avellino w Radomyśli jest ujęty w ewidencji zabytków. Do rejestru ruchomych zabytków wpisane są następujące elementy wyposażenia kościoła: ambony, ołtarz główny, chrzcielnica oraz organy. Budowla stylizowana jest na wzór architektury renesansowej. Kościół składa się z jednej nawy, prezbiterium, dwóch zakrystii, chóru. W ośmiu dużych oknach umieszczono witraże przedstawiające postacie świętych: św. Izydora - patrona rolników, św. Stanisława - biskupa Krakowa - patrona Polski, św. Floriana - patrona straży pożarnych i św. Katarzynę - patronkę kolejarzy. Pozostałe witraże noszą tytuły „1656 Regina Poloniae 1956”, „Totus Tuus - Jan Paweł II - papież”. W prezbiterium nad ołtarzem głównym znajduje się okrągły witraż Trójcy Przenajświętszej oraz Opatrzności Bożej (nad wejściem do kościoła).

Warte zobaczenia są także: ołtarz wielki obudowany drewnem dębowym, ołtarze boczne, ambona w kształcie łodzi, chrzcielnica, organy. Z inicjatywy para-

fian kościoła jest modernizowany i remontowany (wymiana pokrycia dachu, odnowienie tynków, malowanie ścian). W 1998 r. wybudowano przykościelną wieżę, na której umieszczono zegar i dzwony. Dzięki niej obiekt zmienił swój wygląd, a wieża stała się symbolem zaangażowania i współpracy tutejszej społeczności. W tym samym czasie wybudowano także efektowną bramę, na której widnieje napis „Z wiarą ojców w trzecie tysiąclecie”.

Do zabytków należą feretron barokowy z XVIII w., przedstawiający św. Stanisława - biskupa i św. Wawrzyńca oraz dwa ornaty z XVIII w.

Liczba mieszkańców: 462 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

*Zespół Oświatowy
w Radomyśli*

Pomnik Wdzięczności- Trzech Krzyży

Pomnik przedstawiający trzy krzyże został odsłonięty 15 czerwca 2008 r. Monument upamiętnia rocznice związane z historycznymi wydarzeniami ostatniego wieku: 30-lecie wyboru na Stolicę Piotrową Jana Pawła II, 90. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości i 80. rocznicę powstania Ochotniczej Straży Pożarnej w Radomyśli. Inicjatorami budowy pomnika byli Jadwiga i Jerzy Orzyłowscy. Jego konstrukcja powstała w rodzinnej firmie „Kolt – Metal”, a autorem projektu jest arch. Henryk Kosieradzki z Siedlec. 26 kwietnia 2015 r. w tym miejscu odsłonięte zostały tablice pamiątkowe poświęcone trzem wielkim Polakom: św. Janowi Pawłowi II, Słudze Bożemu kard. Stefanowi Wyszyńskiemu i bł. ks. Jerzemu Popiełuszcze. W miejscu centralnym pomnika umieszczono urnę z ziemią z miejsc uświęconych krwią Polaków.

Pomnik został postawiony w miejscu, gdzie kiedyś było skrzyżowanie dróg. Zdjęcie z początku XX wieku pokazuje, że był tu drewniany krzyż z okalającym go płotkiem ze sztachet, stojący na niewielkim wzgórku porośniętym trawą. Gdyby można było sprawić, żeby to miejsce „przemówiło”, poznalibyśmy zapewne wiele faktów z historii wsi. Tylko jednak ludzie zaświadczyć mogą o historii tego miejsca i ich opowieści sięgające w czas przeszły nie dalej niż 100 lat. Było to miejsce świadkiem wszystkich przejawów życia mieszkańców, które wiązały się z przemieszczaniem ludzi poza wioskę. Tędy przejeżdżały bryczki właścicieli wsi i furki ich poddanych. Tu oczekiwali na podwodę rekruci idący na wieloletnią służbę do carskiego wojska. Tędy wieziono zmarłych do Zbuczyna i spieszo do kościoła. Tutaj w latach 30. XX wieku wzniesiono remizę, która przez kilka lat była wiejską kaplicą. Krzyż z tego rozstaju widział carskich urzędników i wojskowych, policjantów, hitlerowskich żandarmów i przemykających nocą partyzantów. Tu swoje ćwiczenia przeprowadzali strażacy, śpiewając w niedzielne ranki piękną piosenkę „Gdzie się podziały te cudne wieczory”. Podczas wiejskich potańcówek na tym skrawku trawy przesiadywali chłopcy ze swoimi dziewczynami, a dzieciaki podsłuchiwały o czym szeptać zakochane pary. Tutaj budowano polowy ołtarz na poświęcenie pól. W latach 50. ubiegłego wieku krzyż przeniesiono na obrzeże drogi, a trójkąt trawy był miejscem przystanku dla fur i bydła. Przebudowa drogi i asfalt położony przy końcu XX wieku zmienił układ dróg w tym miejscu, znikł trawiasty pagórek, puste miejsce czekało aż do roku 2008, kiedy stanął tu nowy krzyż, a właściwie trzy krzyże splecione ze sobą jak ręce trzech osób w wymownym uścisku.

”trzy krzyże splecione
ze sobą jak ręce trzech
osób w wymownym
uścisku

”

„Kiedy po remoncie drogi, patrzyłem na pusty placyk, pomyślałem żeby krzyż przywrócić temu miejscu. Pretekstem były zbliżające się w 2008 roku obchody 80. rocznicy powstania radomyskiej ochotniczej straży pożarnej. Wtedy postanowiłem podjąć starania o posadowienie w tym miejscu krzyża. A, że czasy były ciekawe i obfitujące w ważne dla Polski i świata wydarzenia, powstał zamiar zbudowania Pomnika Wdzięczności, nie tylko upamiętniającego radomską straż, ale i osobę papieża Polaka i rocznicę odzyskania niepodległego bytu naszej Ojczyzny. Napotkałem dla swego pomysłu życzliwych sprawie mieszkańców wsi, moich znajomych, kolegów i krewnych. Tym sposobem zamysł został zrealizowany i w czerwcu 2008 roku odbyło się uroczyste poświęcenie Krzyża – pomnika. W latach następnych nastąpiły wydarzenia które postanowiłem uczcić. W 2010 roku 70. rocznica mordu katyńskiego oraz tragiczny lot delegacji państwowej do Smoleńska pod przewodnictwem Pana Prezydenta Lecha Kaczyńskiego. Uczestnicy Międzynarodowego Motocyklowego Rajdu Katyńskiego przywieźli mi ziemię z Katynia i Smoleńska. Przywieźli również ziemię z grobu naszych męczenników z Pratulina. Złożyłem również ziemię z Ossowa miejsca bitwy w 1920 roku, która ocaliła Polskę i Europę przed bolszewizmem. Również przywiozłem kamienie z miejsc urodzin: świętego Jana Pawła II, błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki oraz Sługi Bożego kardynała Stefana Wyszyńskiego, którzy swoim życiem wskazali nam drogę do wolności. Dzisiaj Pomnik Wdzięczności jest wreszcie w pełni kompletny, zgodny z moimi planami”.

Stare Okniny

Miejscowość Stare Okniny jest położona w południowej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Miejscowość leży 16 km od Siedlec w kierunku południowo-zachodnim. Administracyjnie należy do powiatu ziemskiego siedleckiego.

Trudno jest jednoznacznie określić czas osadnictwa na terenie wsi Stare Okniny. Pierwsze wzmianki historyczne pojawiają się XV wieku. Można się z niej dowiedzieć że wieś Stare Okniny należała do parafii Zbuczyn. Wśród okolicznej ludności rozpowszechnione jest przekonanie, że nazwa wsi Okniny pochodzi od nazwiska dziedzica Oknińskiego. W czasie rozbiorów obszar miejscowości znalazł się pod zaborem rosyjskim. W 1866 r. carski rząd rosyjski zagabił wszystkie majątki kościelne. W 1914 r. w czasie wojny rosyjskie wojska cofając się przed nacierającymi wojskami niemieckimi spaliły większą część wioski.

093

Liczba mieszkańców: 272 osoby (na dzień 31.01.2019 r.)

OSP
w Starych Okninach

Stok Wiśniewski

094

Miejscowość Stok Wiśniewski jest położona w zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Zajmuje obszar 617,75 ha., co stanowi 5,9% powierzchni gminy. Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo-Podlaskiej. Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych okresu zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzna polodowcowa. Wieś położona jest na równinie i dość dobrze zadrzewiona. W rejonie wsi Stok Wiśniewski występują gliny, piaski i żwiry morenowe, są to gliny piaszczyste, rzadziej piaski gliniaste półzwarde twardoplastyczne. Część terenu gminy Wiśniew leży w granicach Siedlecko-Węgrowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Gmina graniczy również z Łukowskim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

Trudno jest jednoznacznie określić czas osadnictwa na terenie wsi Stok Wiśniewski. Pierwsze wzmianki historyczne pojawiają się XV wieku. Można się z niej dowiedzieć że wieś Stok Wiśniewski należał i należy do parafii Wiśniew. W czasie rozbiorów obszar miejscowości znalazł się pod zaborem rosyjskim. W 1866 r. carski rząd rosyjski zagroził wszystkie majątki kościelne. W 1914 r. w czasie wojny rosyjskie wojska cofając się przed nacierającymi wojskami niemieckimi spaliły większą część wioski. Podczas drugiej wojny światowej Stok Wiśniewski został również doszczętnie zniszczony, przez bombardowania hitlerowców.

Liczba mieszkańców: 127 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Gospodarstwo agroturystyczne Państwa Chaleckich – Pod Starą Czereśnią

Pod Starą Czereśnią, to miejsce wyjątkowe, urokliwe, jedyne w swoim rodzaju. W cieniu starych drzew czereśniowych, oczekuje na Ciebie stara Podlaska zagroda – dom kryty strzechą, drewniany wiatrak, palenisko, wiata do tańca. Wszystko w uroczym zakątku Stoku Wiśniewskiego, wsi jakich już nie ma, jednej z ostatnich prawdziwych, Polskich.

097

Wiatrak Państwa Chaleckich w Stoku Wiśniewskim

Izabela i Emir Chaleccy przenieśli na swoją posesję wiatrak koźlak ze wsi Zahajki k. Międzyrzecza Podlaskiego. W nowym miejscu cieszy oczy oryginalna konstrukcją ze sztorcowym (pionowym) wałem napędzającym urządzenia młyńskie. Został zapożyczony z konstrukcji typu holenderskiego.

Śmiary

Miejscowość Śmiary jest położona w zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Zajmuje obszar 401 ha, co stanowi 3,2 % powierzchni gminy.

Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo-Podlaskiej. Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych z okresu zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzną polodowcowa. Położenie wsi jest dość atrakcyjne, gdyż od strony południowej są łąki, a tuż za nimi zwarty pas olszyn. Umiejscowiona jest na pagórku, dość dobrze zadrzewiona. Tuż za wsią od północy ciągnie się pas lasu sosnowego.

099

Miejscowość Śmiary jest jedną z sześciu wsi, które stanowiły zaścianek Jastrzębie. Zamieszkiwał go stary ród Jastrzębskich herbu Ślepowron przybyły z ziemi Łomżyńskiej na Mazowsze w XIV wieku. Gdy ród Jastrzębskich rozrósł się. Założono nowe wsie: Jastrzębie Daćbogi, Jastrzębie Łupiny, Jastrzębie Tworki, Jastrzębie Pluty, Jastrzębie Mrocзки, Jastrzębie Śmiary. Drugie członki pochodziły prawdopodobnie od przydomków lub imion założycieli.

„Śmiara” to zawołanie imionowe. Pierwszy znany z imienia mieszkaniec wsi Śmiary najpierw występuje jako Jakub Śmiara, a w kilka lat później jako Jakub ze Śmiar. Mógł to być także okrzyk bojowy od „Śmiara” częściej zwany Gozdawa. W XIX wieku na terenie zaścianka panowała epidemia cholery. Na przełomie wieków wzniesiono dwuramienne krzyże (zwane też krzyżami cholerycznymi), które miały być skutecznym środkiem na powstrzymanie wszystkich epidemii. Jeden z tych krzyży przetrwał do dziś.

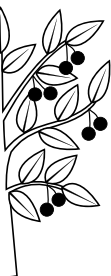
W powstaniu styczniowym brało udział wielu mieszkańców. Według źródeł mieszkańcy Jastrzębi idąc do powstania na rozstajach dróg w Mroczkach postawili krzyż z lancą. Podczas budowy drogi wiejskiej krzyż przeniesiono na teren obejścia byłego powstańca. Z doniesień wynika, że podczas powstania we wsi przebywał Ks. Stanisław Brzóska. Mieszkańcy Śmiar walczyli również na wszystkich frontach I i II wojny światowej.

100

Szkołę Podstawową w Śmiarach zaczęto budować w 1932 r. a po wyzwoleniu ją ukończono. Świetlica wiejska została wybudowana w 1939r. W 2002r. oddano do użytku

Śmiary

nową szkołę. W 2007 roku rozpoczęła się rozbudowa szkoły o salę sportową inwestycję ukończono we wrześniu 2010 r.

Parafia Rzymsko-Katolicka w Śmiarach została erygowana przez biskupa w 1997 roku. Wcześniej mieszkańcy uczęszczali do kościoła w Domanicach.

Od 1973 r. wsie byłego zaścianka wraz ze Śmiarami znalazły się w gminie Wiśniew

101

Liczba mieszkańców: 179 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Kościół w Śmiarach

Tworki

Miejscowość Tworki jest położona w południowej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Miejscowość leży ok. 16 km od Siedlec w kierunku południowo-zachodnim, gdzie swój bieg zaczyna rzeka Muchawka, w pobliżu drogi krajowej nr 63. Administracyjnie należą do powiatu ziemskiego siedleckiego. Otaczają ją wioski: Goszchorz, Kaczory, oraz ogromny obszar lasu, gdzie można zobaczyć rzadko spotykaną w tym rejonie Polski rosnącą jodłę. W tym też lesie znajduje się rezerwat przyrody, gdzie można zobaczyć jak radzi sobie natura bez ingerencji człowieka. Każda wieś to odrębne sołectwo. Ich łączny obszar zajmuje powierzchnię 778 ha co stanowi 6,2% powierzchni Gminy.

102

Znaczną część wsi zajmują kompleksy leśne, które stanowią około 23% jej powierzchni. Występują również obszary o liczным występowaniu chronionych i rzadkich gatunków zwierząt. O atrakcyjności turystycznej Twork decyduje kilka czynników: ukształtowanie terenu, bogactwo przyrodnicze, o którym świadczy występowanie chociażby jodły w lasach oraz długa i ciekawa historia, która odcisnęła wiele śladów w wyglądzie tych miejscowości.

Tworki

Świetlica
Wiejska
w Tworkach

Historia Twork nierozzerwalnie związana jest z historią Obszaru zwanego Jastrzębie, w którego skład wchodzi: Łupiny, Śmiary, Mrocзки i Pluty. Jastrzębie było częścią ziemi Łukowskiej, od 1474r. należącej do województwa sandomierskiego.

Najstarsze zapiski poświadczają, iż Tworki leżały na gościńcu, który prawdopodobnie wiódł z Lublina przez Łuków, lasem w okolicy Gręzówki do Twork, przez Śmiary do Łupin i dalej w kierunku Liwa.

Pierwszą udokumentowaną wzmianką o Jastrzębiach, a więc i o Tworkach znajdujemy w „Zbiorze dokumentów małopolskich” rok 1495, wyd. S. Kuroń. Opisuje on teren parafii Łuków oraz parafii Zbuczyn.

Opisy granic poszczególnych miejscowości Jastrzębia pochodzą z aktów poprocesowych toczących się między Gniewoszem Siedleckim a Gotardem z Niwisk, Mikołajem Zaliwskim z Wołyniec, Grzegorzem z Jastrzębi, Mikołajem Tworkiem i Bartłomiejem z Mościbrodów.

Pierwszy pełny opis mieszkańców został przeprowadzony jako rejestr osób zobowiązanych do płacenia podatku pogłównego tzw. Podatku od osoby. Wymienia on w Tworkach 14 właścicieli ziemskich. Według spisu z 1775 r. w Tworkach znajdowało się 27 domów, w tym 105 katolików, 4 Żydów - razem 109 osób. Poza zajęciami rolniczymi ludność Twork posiadała karczmę, kuźnię i wiatrak. Niestety karczma zniknęła tuż po II wojnie światowej, wiatrak zawalił się w latach 90-tych XX wieku, do dnia dzisiejszego zachowała się kuźnia, która zaprzestała działalności około roku 2000.

W latach 70-tych wzniesiono remizę strażacką dla jednostki OSP powstałej w 1958 r.

Liczba mieszkańców: 210 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Wiśniew

Wiśniew jest miejscowością gminną, położoną we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Odległość Wiśniewa od siedziby władz województwa – Warszawy wynosi ok. 100 km,, od Starostwa Powiatowego w Siedlcach – 12 km. Zajmuje obszar 890,69 ha, co stanowi 7,1% powierzchni gminy.

Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo-Podlaskiej. Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych w okresie zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzną polodowcowa.

104

Część terenu Gminy Wiśniew leży w granicach Siedlecko-Węgrowskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Gmina graniczy również z Łukowskim Obszarem Chronionego Krajobrazu.

W miejscu, gdzie obecnie znajduje się główna ulica wsi, osiem wieków temu biegła droga przez bór. Prowadziła ona od grodu Łuków do niewielkiego gródka Siedlce.

Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z czasów panowania Kazimierza Wielkiego. Jego polityka porozumienia z Litwą zapewniła na tych peryferyjnych wówczas terenach spokój. Z wcześniejszych wzmianek można wyczytać, że nie były to tereny łatwe do zasiedlenia.

105

Źróżła podają dwie wersje pochodzenia nazwy wsi. Jedne z nich podają, że pochodzi ona od wiśni – drzewa do dzisiaj chętnie sadzonego przez mieszkańców. Zaś inne, że pierwotna nazwa wsi – Wiszniów pochodzi od Wisza, prawdopodobnie zasadźcy i pierwszego sołtysa.

Tereny ówczesnej wsi należały do panującego króla. Wyszukano zasadźcę, który przeprowadził zasiedlenie zostając pierwszym sołtysem. Na miejsce osady wybrano teren przy drodze oraz w pobliżu rzeki dostarczającej wodę niezbędną w gospodarstwach. Miejsce to nazywano Starym Wiśniewem. W miejscu tym istniał dwór.

Boisko Sportowe w Wiśniewie

Ogromny obszar pierwotnej puszczy sprzyjał zakładaniu pasiek. Pierwsi mieszkańcy zajmowali się również wytopem żelaza. Uprawiano żyto, owies i proso. Poważne uzupełnienie stanowiły ryby łowione w licznych stawach i rzeczkach.

Wiek XVI przyniósł reformę wsi polegającą na tworzeniu folwarku. Na rzekach budowano młyny wodne. Rozwijające się Siedlce coraz częściej zamiast Łukowa stawały się miejscem sprzedaży plonów.

Źródła podają że w czasie I Rzeczypospolitej odbył się na terenie wsi przegląd wojsk, którego miał dokonać Tadeusz Kościuszko – 29.09.1794 r.

Od początków XIX wieku we wsi działały: zarząd gminy, posterunek żandarmerii, szkoła (koniec XIX w.) i sąd. Ten ostatni zlikwidowano w latach 20-tych ubiegłego wieku. Również wtedy powstał drewniany kościółek.

Podczas II wojny światowej doszło do prób pacyfikacji wsi. Znajdujący się obecnie przy szosie pomnik – czołg upamiętnia wyzwolenie.

Gminna Drużyna piłki nożnej
„Amazonka Wisniew”

GMINA

WISNIEWO

WISNIEWO

Wiśniew-Kolonia

Miejscowość Wiśniew-Kolonia jest położona w północno-zachodniej części gminy Wiśniew w powiecie Siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Zajmuje obszar 696 ha, co stanowi 5,53% powierzchni gminy.

Pod względem geograficznym wieś położona jest w południowej części mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej należącej do makroregionu Niziny Południowo-Podlaskiej. Współczesna rzeźba terenu ukształtowana została w wyniku działalności czynników rzeźbotwórczych w okresie zlodowaceń. Na przeważającej części terenu występuje wysoczyzna polodowcowa. W rejonie wsi występują pola piasków przewianych. Są to obszary o powierzchni lekko falistej, wysokościach względnych do 5 m i spadkach mniejszych niż 5%. Na terenach tych występują wydmy o wysokościach względnych 5-10 m i nachyleniu zboczy do 10%.

Przeważającą część terenu miejscowości zajmują grunty orne (315,31 ha tj. 45,3% powierzchni miejscowości), a także łąki trwałe (273,55 ha tj. 39,30% powierzchni miejscowości).

Pierwsze wzmianki o miejscowości pojawiły się w połowie XIV wieku. Mowa była tu o osadnikach zajmujących się rolnictwem, a ich życie koncentrowało się wokół folwarku. Uprawiali ziemię, siali żyto, owies, grykę i proso, niektórzy z osadników dodatkowo zajmowali się bartnictwem i wytapianiem żelaza. Po rozbiorze Polski tereny miejscowości Wiśniew Kolonia znalazły się pod okupacją wojsk carskich. Niektórzy mieszkańcy brali czynny udział w powstaniu styczniowym.

Po I-szej wojnie światowej w 1920r. nastąpiła parcelacja folwarku. Każdy gospodarz otrzymał tzw. kolonię składającą się z kilku hektarów ziemi. Dodatkowo też dostawał ziemię za udział w wojnie.

W roku 1936 jeden z mieszkańców wsi Wiśniew Kolonia Pan Dąbrowski przekazał nieodpłatnie kawałek działki z przeznaczeniem na tzw. Dom Ludowy (świątlicę wiejską). Po roku czasu został wybudowany w czynie społecznym pierwszy w gminie Dom Ludowy, w którym zaczęło istnieć życie towarzyskie.

Odbывały się zabawy wiejskie, komedyjki, zebrania, zarówno młodzieży należącej do Związku Młodzieży Wiejskiej jak też rolników należących do Kółka Rolniczego. Po drugiej wojnie światowej w Domu Ludowym prowadzono w czasie prac polowych tzw. „Dzieciniec” czyli przedszkole, gdzie pod nadzorem przedszkolanki bawiły się dzieci. Rolnicy mogli swobodnie pracować w polu nie narażając dzieci na różne niebezpieczeństwa.

Wólka Wiśniewska

Miejscowość Wólka Wiśniewska jest położona w północnej części gminy Wiśniew, w powiecie siedleckim, we wschodniej części Województwa Mazowieckiego. Miejscowość leży 7 km od Siedlec w kierunku południowym. Łącznie zajmuje obszar 374 ha, co stanowi 3% powierzchni gminy. Wieś Wólka Wiśniewska w całości znajduje się w Siedlecko – Węgrowskim Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Trudno jest jednoznacznie określić czas osadnictwa na terenie wsi Wólka Wiśniewska. Pierwsze wzmianki historyczne pojawiają się w XV wieku. Można się z niej dowiedzieć, że wieś Wólka Wiśniewska należała do parafii Zbuczyn, później do parafii Wiśniew. Wśród okolicznej ludności rozpowszechnione jest przekonanie, że nazwa wsi pochodzi od nazwiska dziedzica Wiśniewski. W czasie zaborów obszar miejscowości znalazł się pod zaborem rosyjskim. W 1914 r. w czasie wojny rosyjskie wojska cofając się przed nacierającymi wojskami niemieckimi zniszczyły większą część wioski. Podczas II wojny światowej miejscowość również bardzo ucierpiała, ale została odbudowana.

111

Liczba mieszkańców: 241 osób (na dzień 31.12.2017 r.)

Trasa rekreacja:

Przez wieś przebiega pętla rowerowa, która prowadzi po południowych terenach powiatu siedleckiego. Jej przebieg rozpoczyna się w Siedlcach, następnie prowadzi przez Stok Lacki, Helenów, Wólkę Wiśniewską, Myrchę, Rakowiec, Żelków, Siedlce. Trasa jest nazywana Doliną Muchawki. W miejscowości funkcjonuje Koło Gospodyń, oraz Ochotnicza Straż Pożarna

Świetlica

Wólka Wołyniecka

Wólka Wołyniecka liczy 121 mieszkańców leży na północy gminy Wiśniew nad rzeką Muchawką przez Wólkę Wołyniecką przebiega droga powiatowa Mościbrody – Rakowiec(gm Siedlce). Miejscowość podlega pod rzymskokatolicką parafię św. Józefa Robotnika w Wołyńcach. Nazwa Wólki Wołynieckiej pochodzi z Wołyńiec.

Brak historycznych miejsc z zabytków o ile można to zaliczyć jest kapliczka przy głównym skrzyżowaniu rok budowy ok. 1918r przez mieszkańców i odremontowana w 2014 roku(foto), z miejsc rekreacyjnych jedynie lasy otaczające Wólkę oraz rzeka Muchawka i rezerwat przyrody Gołobórz odległy około 500m od Wólki. Grup działających brak , oraz brak imprez cyklicznych ze względu że nie posiadamy żadnego terenu działki ani Sali Wiejskiej. Mamy dwie bocianie rodziny, posiadamy profil na facebook-u

113

 Wólka-Wołyniecka

Zabłocie

Miejscowość Zabłocie tworzy z miejscowością Radomyśl jeden zwarty kompleks wiejski ze wspólnymi obiektami użyteczności publicznej, położony pomiędzy miastami powiatowymi Siedlce i Łuków. Opisywane miejscowości leżą w południowo-wschodniej części gminy w powiecie siedleckim, w granicach administracyjnych województwa mazowieckiego.

Trudno jest dokładnie określić czas osadnictwa na terenie wsi Zabłocie. Najstarsza wzmianka historyczna pochodzi z 1418 r. Dowiadujemy się z niej, że wówczas wieś Zabłocie należała do parafii w Łukowie, a od 1448 r. do parafii Zbuczyn. Zabłocie to nazwa topograficzna od wyrażenia przyimkowego „za błotem”.

W czasie rozbiorów opisywane tereny znalazły się pod zaborem rosyjskim i austriackim. W latach 1845-1855 klęski żywiołowe i epidemia cholery wyludniły znacznie wieś.

Czasy II wojny światowej silnie wpisały się w życie okolicznej ludności, która aktywnie działała w organizacjach podziemnych – ZWZ i AK. Funkcjonowała także tajna drukarnia wydająca pismo „Idzie wolność”. Mieszkańcy byli wywożeni na przymusowe roboty do Niemiec i do obozów koncentracyjnych.

Liczba mieszkańców: 186 osób (na dzień 31.01.2019 r.)

Szlaki Turystyczne

Trasa rowerowa
długość na ter.
ok. 10,1 km

projektowana stacja
rowerowa

Gminny Ośrodek
Pielęgnacji Tradycji Kulim

układ przestrzenny, XV – XIX w.
pojedyncze domy drewniane z l. pot. XI w.

Trasa
dług.

Trasa rowerowa
długość ok. 1

116

Dwór i park
awarski

Świętlica
wiejska

Świętlica
wiejska

Kościół
parafialny

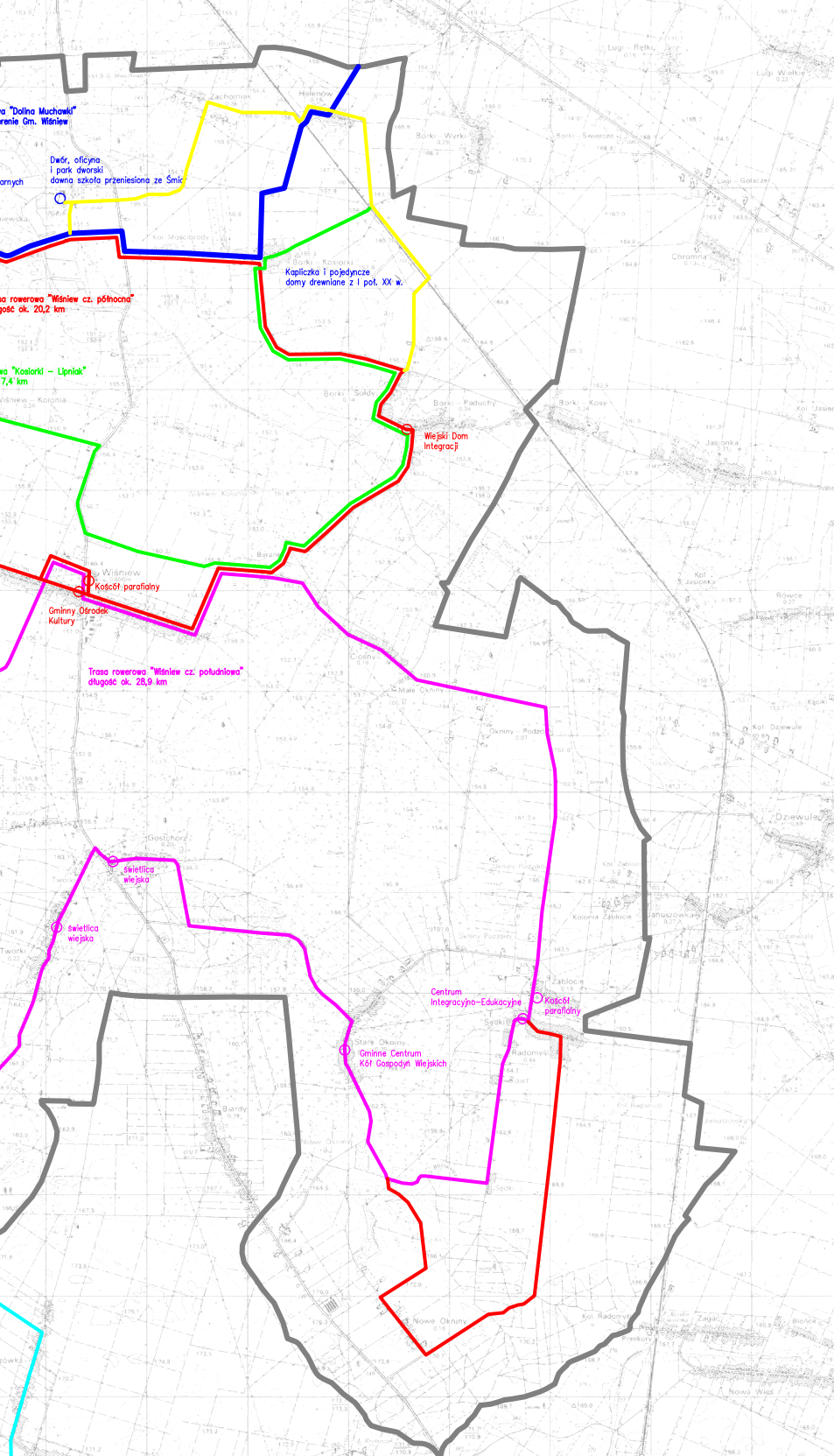
powstałszy
krzyż z latok
1890 r.

Wojci
Dom Kultury

Świętlica
wiejska

Trasa rowerowa "Siołami historii"
długość ok. 28,0 km
na terenie Gm. Wieniew ok. 9,1 km

pomnik powstańców
1863 r.

Trasa rowerowa "Włocławek cz: północna"
długość ok. 20,2 km

Dwór oficyna
i park dworski
dwór szkoła przeniesiona ze Smoleńska

Kapliczka i pojedyncze
domy drewniane z I poł. XX w.

Wiejski Dom
Integracji

Kościół parafialny
Ośrodek Kultury

Trasa rowerowa "Włocławek cz: południowa"
długość ok. 28,9 km

Świetlica
wiejska
Świetlica
wiejska

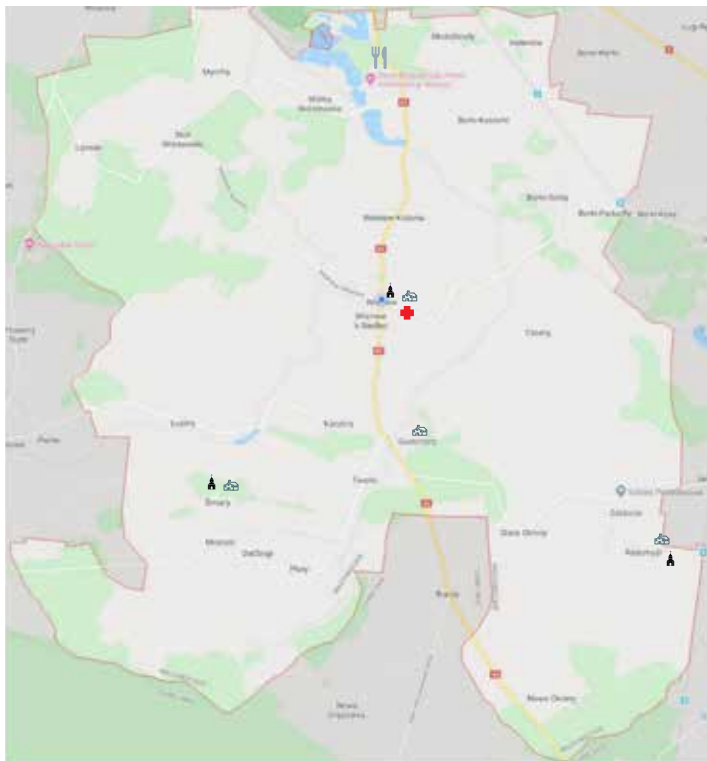
Centrum
Integracyjno-Edukacyjne

Ośrodek Kultury
Kół Gospodyń Wiejskich

Kościół
parafialny

Mapa

Gminy Wiśniew

118

Legenda

Kościół

Szkoła

Urząd Gminy - Wiśniew

Gminy Ośrodek Kultury w Wiśniewie

Gminna Biblioteka Publiczna w Wiśniewie

Urząd Pocztowy - Wiśniew

Bank, bankomat - Wiśniew

Stacja Paliw - Wiśniew

Punkt Medyczny, Przychodnia - Wiśniew

Apteka - Wiśniew

Gastronomia - Mościbrody

Agroturystyka - Stok Wiśniewski

Wiatrak - Stok Wiśniewski

Linia kolejowa - Helenów - Borki Paduchy - Radomyśl

Koła Gospodyń Wiejskich Gminy Wiśniew 2019

- KGW ŚMIARY
- KGW MROCZKI
- KGW ŁUPINY
- KGW RADOMYŚL
- KGW TWORKI
- KGW STARE OKNINY
- KGW BORKI PADUCHY
- KGW WÓLKA WIŚNIEWSKA
- KGW GOSTCHORZ
- KGW DAĆBOGI – PLUTY
- KGW HELENÓW
- KGW BORKI KOSIORKI – MOŚCIBRODY
- KGW NOWE OKNINY

Jednostki OSP

Na terenie Gminy Wiśniew jest 8 Jednostek Ochotniczej Straży Pożarnej.

Prezesi poszczególnych Jednostek OSP:

OSP Wiśniew (KSRG)

Prezes – *Karol Woźniak*

Naczelnik – *Marcin Ługowski*

II Wiceprezes – *Michał Kordys*

Zastępca Naczelnika – *Zuzanna Montewka*

Sekretarz – *Marcin Łubkowski*

Skarbnik – *Łukasz Wróbel*

Gospodarz – *Waldemar Jurzyk*

Kronikarz – *Tomasz Młynarczyk*

Członek Zarządu – *Jarosław Moskwiak*

OSP Radomyśl (KSRG)

Prezes – *Wojciech Grzegorzcyk*

Wiceprezes – *Tomasz Okniński*

Naczelnik – *Łukasz Chromiński*

Sekretarz – *Jerzy Okniński*

Skarbnik – *Krzysztof Jastrzębski*

Gospodarz – *Andrzej Jerzykowski.*

Zapraszamy na stronę internetową:

www.osp.com.pl oraz do odwiedzenia nas na Facebook

OSP Stare Okniny

Prezes – *Szczepan Jastrzębski*

Naczelnik – *Kazimierz Okniński*

II Wiceprezes – *Jarosław Pogonowski*

Zastępca Naczelnika – *Zbigniew Krasuski*

Sekretarz – *Piotr Cabaj*

Skarbnik – *Krzysztof Krasuski*

Gospodarz – *Radosław Dołęga*

OSP Śmiary

Prezes – *Artur Ługowski*

Wiceprezes-naczelnik – *Karol Borkowski*

II Wiceprezes – *Mirostaw Wysokiński*

Sekretarz – *Dariusz Krasuski*

Skarbnik – *Grzegorz Krasuski*

OSP Łupiny

Prezes – *Mariusz Paciorek*

Naczelnik – *Bogdan Michałowski*

Sekretarz – *Szymon Grzyb*

Skarbnik – *Maciej Bartczak*

Gospodarz – *Marcin Tyszkiewicz*

OSP Wólka Wiśniewska

Prezes – *Grzegorz Wysocki*

Naczelnik – *Łukasz Woźniak*

Zastępca Naczelnika – *Paweł Komorowski*

Wiceprezes – *Karol Pszkit*

Sekretarz – *Marcin Jurzyk*

Skarbnik – *Karol Zieliński*

OSP Gostchorz

Prezes – *Piotr Dołęga*

Naczelnik – *Marek Szczygieł*

Sekretarz – *Daniel Bancyrek*

Skarbnik – *Hubert Wróbel*

Gospodarz – *Jakub Jukowski*

OSP Borki-Kosiorki

Prezes – *Łukasz Grochowski*

Naczelnik – *Łukasz Łagozin*

Sekretarz – *Tomasz Jasiński*

Skarbnik – *Piotr Jasiński*

Gospodarz – *Adam Jastrzębski*

Stałe imprezy w Gminie Wiśniew

122

STYCZEŃ	Międzynarodowy Festiwal Kolęd i Pastorałek „KOLEDNICZE SERCE POLSKIE” (Szkoła Podstawowa w Śmiarach)
	Festiwal ma formułę konkursu. Występy uczestników ocenia profesjonalne jury. Do tej pory gościliśmy solistów, zespoły i grupy kolędnicze z: Polski, Ukrainy, Czech, Litwy, Białorusi i Rosji.
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie i Szkoła Podstawowa w Śmiarach.

STYCZEŃ	Przegląd Jasełek Szkolnych (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)
	Celem imprezy jest prezentacja tradycyjnych kolęd i pastorałek, poszukiwanie nowych aranżacji i pomysłów twórczych oraz propagowanie wspólnego muzykowania dzieci i młodzieży szkolnej.
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

STYCZEŃ	Pieszy Rajd Powstańczy im. księdza generała Stanisława Brzóska
	Nocny rajd, którego celem jest upamiętnienie bohaterów Powstania Styczniowego. Biorą w nim udział dwie grupy: „Łukowska” i „Wiśniewska”. Grupa wyruszająca z Wiśniewa - której trasa przebiega przez: Kaczory, Śmiary, Mrocзки, Las Mroczkowski i Rezerwat JATA - ma do pokonania ponad 20 kilometrów. Obie grupy spotykają się o północy przy pomniku ks. Stanisława Brzóska, gdzie odbywa się uroczysty apel.
	Organizator: Łukowskie Stowarzyszenie Rozwoju, Towarzystwo Przyrodniczo-Historyczne „Orlik”, gminy Łuków i Wiśniew oraz Nadleśnictwo Łuków.

LUTY	Mistrzostwa Szachowe o Puchar Wójta Gminy Wiśniew (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)
	Mistrzostwa organizowane w celu popularyzacji szachów, rozwijania zainteresowań szachowych. Turniej przeznaczony jest dla wszystkich chętnych osób niezależnie od wieku i płci. Zawody zostaną rozegrane w ramach corocznych zmagani pod patronatem wójta gminy Wiśniew.
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

LUTY	Koncert Walentynkowy (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)
	Każdy z nas wie, że miłość do bliskiej nam osoby warto wyznawać przez cały rok, ale każdego roku, w lutym, zastanawiamy się jak świętować Walentynki – święto zakochanych. To idealny czas, żeby zrobić niespodziankę ukochanej osobie lub wziąć udział w nastrojowym wieczorze z dawką dobrego humoru od Teatru „Dlaczego nie?”.
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

MARZEC	Konkurs „Kobieta Roku” Gminny Dzień Kobiet (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)
	Celem tego konkursu jest odkrycie wyjątkowości kobiet, nie ze względu na wygląd, ale przede wszystkim ze względu na codzienne osiągnięcia, postawy, cechy charakteru, osobowość oraz zaangażowanie w działania społeczne. Panie ubiegające się o zaszczytny tytuł „Kobieta Roku Gminy Wiśniew” wybierane są w trzech kategoriach: najlepsza gospodyni, sektor społeczny oraz sektor publiczny
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

MARZEC	Jarmark Wielkanocny (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)
	Jarmark ma na celu kultywowanie i propagowanie tradycji wielkanocnych w gminie Wiśniew. To również doskonała okazja do zrobienia świątecznych zakupów. Kupimy tam m.in. wielkanocne palmy, koszyki, ręcznie zdobione pisanki oraz różnorodne przysmaki - regionalne sery, wędliny, a także słodkie mazurki.
	Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

KWIECIEŃ	Wiosenne inspiracje na wsi – Przegląd grup przedszkolnych (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie) Celem imprezy jest rozwijanie różnych talentów i umiejętności artystów w wieku przedszkolnym. Imprezie i prezentacjom artystów towarzyszy zabawa, radość, serdeczna atmosfera oraz liczne oklaski i brawa. Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.
MAJ	Gminny Dzień Strażaka Co roku gospodarzem strażackiego święta jest inna jednostka OSP z gminy Wiśniew. Podczas uroczystości, którą rozpoczyna Msza św., najbardziej zasłużeni druhowie otrzymują listy gratulacyjne, medale i odznaczenia resortowe. Organizator: ZOG ZOSP RP w Wiśniewie i OSP Wiśniew.
CZERWIEC	VIII Festiwal „Piosenki Moich Rodziców” Gminny Dzień Dziecka (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie) Impreza organizowana jest z okazji Dnia Dziecka. Celem konkursu, który adresowany jest do przedszkolaków oraz uczniów szkół podstawowych i średnich, jest popularyzacja śpiewania polskich piosenek, a także promowanie artystycznej twórczości dzieci i młodzieży. Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.
CZERWIEC	Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze OSP Strażackie drużyny rywalizują w dwóch kategoriach – sztafeta pożarnicza z przeszkodami oraz ćwiczenia bojowe. W strażackim turnieju startują kobiece i młodzieżowe drużyny pożarnicze. Organizator: ZOG ZOSP RP w Wiśniewie, Jednostki OSP

**Festiwal Kuchni Regionalnej
„Z wiśniowym smakiem”**
(Skwer 600-lecia w Wiśniewie)

Od początku Festiwalowi towarzyszy konkurs na najsmaczniejszą potrawę regionalną. Na licznych stoiskach gospodynie z gminy Wiśniew prezentują różnorodne dania i nalewki „z wisienką w tle”, przygotowane według tradycyjnych receptur. W programie: muzyka i taniec ludowy, niecodzienni goście na estradzie i wśród publiczności, gry, zabawy i konkursy z nagrodami oraz – tradycyjnie – Gwiazda Wieczoru. Imprezie towarzyszy Bieg Uliczny „Z wisienką w tle”.

Organizator: Urząd Gminy Wiśniew
i Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

**Mazowiecki Festiwal Kapel Ludowych
„Pod Siedlcami w Wiśniewie...”**
(Skwer 600-lecia w Wiśniewie)

Cykliczna impreza, której celem jest promowanie kultury ludowej. Festiwal ma charakter konkursu w którym biorą udział kapele ludowe i instrumentalści grający na tradycyjnych instrumentach, których repertuar jest zgodny z tradycjami regionu.

Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Uroczystości „Pod Dębem Straceń”
(Las Mroczkowski)

W drugą niedzielę września mieszkańcy gminy Wiśniew i Łuków biorą udział w polowej Mszy św. odprowadzanej przy tak zwanym „Dębie straceń”, miejscu gdzie według lokalnych przekazów straceni zostali powstańcy styczniowi.

Organizator: Gmina Wiśniew, Gmina Łuków, Parafia Śmiary
- pod honorowym patronatem piosł Krzysztofa
Tchórzewskiego.

WRZESIEŃ	Dożynki Gminy Wiśniew Tradycyjnie we wrześniu gmina Wiśniew obchodzi święto rolników. Z upływem lat w uroczystości dożynkowe wpisały się: korowód dożynkowy - z liczną delegacją wieńców, dzielenie chlebem dożynkowym, uroczystość wręczenia medali „Zasłużony dla rolnictwa” oraz konkursy: „Najpiękniejszy wieniec dożynkowy”, „Najładniejsza zagroda i najładniejszy ogródek przydomowy” i Konkurs Wiedzy Rolniczej. Zróżnicowanie programu sprawia, że każdy znajdzie coś dla siebie. Organizator: Urząd Gminy Wiśniew, Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie, Szkoły z terenu gminy Wiśniew
PAŹDZIERNIK	Złote Gody (Dwór Mościbrody) Złote Gody, czyli 50-lecie wspólnego pożycia małżeńskiego, to jubileusz szczególny. Dodatkowego prestiżu dodaje mu, przyznawany przez Prezydenta RP, medal za Długoletnie Pożycie Małżeńskie, stanowiący szczególne wyróżnienie dla osób, które przeżyły ze sobą 50 lat. Organizator: Urząd Gminy Wiśniew, Urząd Stanu Cywilnego w Wiśniewie.
PAŹDZIERNIK	Gminny Dzień Seniora (Centrum Informacyjno-Edukacyjne w Radomyśli) Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „Radość” zaprasza na V Gminny Dzień Seniora. Szczególne święto ludzi starszych, którym należy się szacunek i uznanie za bezinteresowną miłość i mądrość, jakimi obdarowują młodsze pokolenia. To oni są w naszych domach piewcami tradycji. Niosą ciepło i zrozumienie. Kultywują stare obrzędy i zwyczaje, przez co wzbogacają i przekazują unikalną kulturę i obyczaje naszego regionu. Organizator: Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „Radość” z Radomyśli.
PAŹDZIERNIK	Koncert „Jesienne wspólne śpiewanie” (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie) W koncercie udział biorą środowiska kształtujące życie społeczne gminy. Impreza jest zakończeniem roku artystycznego oraz podsumowaniem działań amatorskiego ruchu artystycznego. Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Wieczornica Patriotyczna (Świetlica wiejska w Helenowie)

Uroczystość mająca na celu ukazanie doniosłego momentu odzyskania niepodległości, uwrażliwienie na piękno ojczystej poezji i pieśni patriotycznej. Jest to również idealny moment na przypomnienie i utrwalenie faktów historycznych, ukazanie ofiar polskich dążeń niepodległościowych, cierpienia Polaków skazanych na tułaczkę i więzienia.

Organizator: Koło Gospodyń Wiejskich, Grupa Teatralna oraz mieszkańcy sołectwa Helenów.

Gminne Uroczystości Narodowego Święta Niepodległości (Wiśniew)

Gminne obchody rozpoczyna Odzyskania Niepodległości przez Polskę rozpoczyna Msza św., odprawiona w kościele pw. Najświętszego Serca Jezusowego w Wiśniewie, a następnie uroczystości odbędą się przy „Pomniku Niepodległościowym” na Skwerze 600-lecia w Wiśniewie. Tego dnia odbywa się również Bieg Niepodległości ulicami Wiśniewa.

Organizator: Urząd Gminy Wiśniew i Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)

Impreza z okazji Święta Odzyskania Niepodległości. Wspólne śpiewanie pieśni patriotycznych pod kierownictwem fachowców daje możliwość nabycia wiedzy o kulturze śpiewania oraz zapoznanie się z tekstami pieśni patriotycznych. Wspólne obcowanie z pieśnią patriotyczną łączy w świętowaniu rocznicy Odzyskania przez Polskę Niepodległości.

Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Niepodległościowy Turniej Szachowy (Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)

Z okazji obchodów rocznicy odzyskania niepodległości zapraszamy na Turniej szachowy, w trakcie którego odbędzie się podsumowanie całorocznych zmagania i rozdanie nagród „Grand Prix” zawodnikom w grze królewskiej organizowanej przez Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

**Przegląd Pieśni Patriotycznej
pt.: „Śpiewam Ci Polsko”**
(Szkoła Podstawowa w Radomyśli)

Celem Przeglądu jest popularyzowanie tradycji śpiewania pieśni patriotycznych. Kształtowanie poczucia tożsamości narodowej, regionalnej i przywiązania do ziemi ojczystej i uczczenie setnej rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.

Organizator: Stowarzyszenie Aktywności Lokalnej „RADOŚĆ”, Szkoła Podstawowa w Radomyśli, KGW w Helenowie.

Jarmark Bożonarodzeniowy
(Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie)

Celem Jarmarku jest promocja regionalnych wyrobów, przedmiotów użytkowych oraz artystycznych o charakterze bożonarodzeniowym oraz prezentacja różnych form aktywności twórczej i społecznej odwołującej się treścią do tematyki Bożego Narodzenia, a wszystko to dzięki pracy mieszkańców i członkin Kół Gospodyń Wiejskich z terenu gminy Wiśniew.

Organizator: Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie.

Informacje praktyczne

KOD POCZTOWY

08-112 Wiśniew

TELEFONY ALARMOWE

Centrum Powiadamiania	tel. 112
-----------------------	----------

Pogotowie Ratunkowe	tel. 999
---------------------	----------

Straż Pożarna	tel. 998
---------------	----------

Policja	tel. 997
---------	----------

Pogotowie gazowe	tel. 992
------------------	----------

Pogotowie energetyczne	tel. 991
------------------------	----------

129

URZĘDY I INSTYTUCJE

Urząd Gminy Wiśniew

ul. Siedlecka 13

tel./fax 25 641 73 13 / 25 740 55 62

www.wisniew.pl

e-mail: ug@wisniew.pl

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej

ul. Siedlecka 13

tel. 25 641 73 13 wew. 120

Gminny Ośrodek Kultury w Wiśniewie

ul. Batalionów Chłopskich 2

tel./fax 25 641 73 11

www.gok.wisniew.pl

e-mail: gokwisniew@wp.pl

Gminna Biblioteka Publiczna w Wiśniewie

ul. Batalionów Chłopskich 2

tel./fax 25 641 76 49

www.gok.wisniew.pl

e-mail: gbp@wisniew.pl

Urząd Pocztowy

ul. Siedlecka 13

tel. 25 641 73 70

Komisariat Policji w Skórcu

ul. Siedlecka 5 | 08-114 Skórzec

tel. 25 643 28 40

PLACÓWKI OŚWIATOWE

Zespół Oświatowy w Wiśniewie

Przedszkole Samorządowe

Szkoła Podstawowa

im. Bolesława Chrobrego

ul. T. Kościuszki 54,

tel./fax: 25 641 73 29

zowisniew.edupage.org

e-mail: zowis@wp.pl

Szkoła Podstawowa w Radomyśli

im. Henryka Sienkiewicza | Radomyśl 46

tel./fax: 25 641 73 85

spradomysl.edupage.org

e-mail: zoradomysl@interia.pl

Szkoła Podstawowa w Śmiarach

im. Jana Pawła II

Śmiary 68

tel./fax 25 641 73 28

www.smiary.edu.pl

e-mail: sekretariat@smiary.edu.pl

Młodzieżowy Ośrodek Wychowawczy

Gostchorz 41

tel. 25 631 01 54

fax. 25 793 90 98

e-mail: mow.gostchorz@o2.pl

www.mowgostchorz.pl

KOŚCIOŁY

Parafia Rzymsko-Katolicka w Wiśniewie

p.w. Najświętszego Serca Jezusowego

ul. Siedlecka 20 | tel. 25 641 73 24

e-mail: parafiawisniew@interia.pl

Parafia Rzymsko – Katolicka w Śmiarach

p.w. Świętej Rodziny

Śmiary 67 | tel. 25 641 76 05

Parafia Rzymsko – Katolicka w Radomyśli

p.w. Świętego Andrzeja z Awelinu

Radomyśl 52,

131

BANKI

Międzygminny Bank Spółdzielczy w Zbuczynie o/Wiśniew

ul. Siedlecka 10 | tel. 25 641-73-94

SŁUŻBA ZDROWIA

Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej

Przychodnia Lekarska w Wiśniewie

ul. Sanitariuszek 1 | tel. 25 641 71 61

Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Siedlcach, Filia w Wiśniewie

ul. Sanitariuszek 1 | tel. 25 641 73 21

PRYWATNA PRAKTYKA STOMATOLOGICZNA

Anna Matejek-Machnicka

ul. Sanitariuszek 1 | tel. 25 64 173 21

APTEKA

ul. Sanitariuszek 1 | tel. 25 641 73 31

GASTRONOMIA/HOTEL/AGROTURYSTYKA

Dwór Mościbrody

Mościbrody 52,

+48 25 641 70 30

kontakt@dwormoscibrody.pl

Gospodarstwo Agroturystyczne DUKAT

Borki – Kosiorki 2A

tel. 660 422 233

132

Gospodarstwo Agroturystyczne (Zieliński)

Stok Wiśniewski 32A,

tel. 507 815 825

Gospodarstwo agroturystyczne Pod starą czereśnią

Stok Wiśniewski 16

tel. 604 155 595

email: info(@)nadbugiem.com.pl

Agroturystyka „Wiśniówecka” (Nowogródzki)

Wiśniew-Kolonia 2,

tel.: 793 456 750

STACJE PALIW

Stacja Paliw Orlen Wiśniew

ul. Siedlecka 8A,

tel. 25 641 73 61

Stacja gazowa LPG

Gostchorz 43A

Stacja gazowa LPG

Nowe Okniny 45

PRZEDSIĘBIORSTWA**Zakład Mięśny Mościbrody sp. z o.o.**

Mościbrody 53,

tel. 25 641 71 86

Sklep SZARACZEK

Wiśniew, ul. Siedlecka 7b

Księżopolski Przedsiębiorstwo Wielobranżowe**Wiesław Księżopolski**

Wiśniew, ul. Siedlecka 6

tel. 25 741 01 73

tel. 606 852 973

e-mail: agro@pwksiezopolski.pl

133**Carpinus Tartak – Skład Drewna**

Tartak w Wiśniewie

Wiśniew, ul. Ogrodowa 7,

tel. 25 798 00 76

Des Hause Tartak

Tartak w Śmiarach

Śmiary 1A

tel. 600 827 690

Trans – Kost Janusz Krasuski

Nowe Okniny 38

tel. 500 182 443

FHU TRE-MET

Wiśniew Kolonia 38

tel. 664 123 800

STACJA KONTROLI POJAZDÓW

Gemini. PHU. Jastrzębski W.

Gostchorz 56

tel. 608 585 647

WARSZTATY SAMOCHODOWE

Goś Serwis

Łukasz Goś

Wiśniew-Kolonia 29B,

tel. 793 733 588

Elektromechanika samochodowa

Jastrzębski Mirosław

Łupiny 23

tel. 502 318 112

Auto-serwis ŁUGO CAR LAND

Borki Kosiorki 2C

tel. 515 390 985

AUTO-HOLOWANIE

ul. Tadeusza Kosciuszki

tel. 606 275 613

